

Ms - MCCVI

1206

F. Soler

Sota Terra

125

acts

2^{on}
3^c

h

~~2-25701-02~~

INSTITUTO
OCIDENTAL
ACQUISICION
N. 25:894

Sola terra.

Grammae in tres actus y uno versu, original.

de

Frederico Sola.

Prima.

<i>Alona.</i>	<i>D. Maria Margarita.</i>
<i>Punera.</i>	<i>D. Sta. Teresita.</i>
<i>San Viciana.</i>	<i>" Miguel Minimo.</i>
<i>La Tronada.</i>	<i>" Sola Sola.</i>
<i>La Alincira.</i>	<i>" Andrea Carro.</i>
<i>2º de San.</i>	<i>" Hermenegildo Gauda.</i>
<i>San Tirutiro.</i>	<i>" Trinidad Fuentes.</i>
<i>Las Gorda.</i>	<i>" Catalina Alcantara.</i>

Alincira, Sola, Alincira Dos Viciana.

2º accio de catalungas y en la

segunda regunt a Felipe VI

Sola prima.

*Das tochs de pin. et funda montanyas, comant
2º aquestas cinch pin arreglerat. Et he drata
una acabacio tapada ab trampan que a son
temps s'obriren. Et cap al tart.*

Gramma primera.

Viciana, vis minyons.

*Sec. = Segui se de ser; las guerras
est reuerbir no davanent
y me l'amopara talment
la entranya per la terra.*

R-9718-N

F. Sola
Sola terra
1º
2º
3º

Ming. = Calliu.

Deci. = ¿Per què?

Ming. = Veig allí

Deci. = Algun aucell que l'brancatges

brinca passant.

Ming. = ¿Qu'hi has an?

Segona L.

Les mataixos, la Verda.

Deci. = La Verda.

Ver. = Una gracia de

caritat per la pobresa
Verba, ~~que no s'ha de dir~~
~~per què aquests no s'han de re.~~

Ver. = ilon? ¿Qué diheu?

Deci. = Ap! ¿ontat;
ara jo no m' recordava
de que es verda, y li parlava
com si may ho hagués estat.
Fouiu. (h. donu un tros.)

Ver. = ¿Diré l'oració?

Deci. = La que m' fari meua pena.

Ver. = ¿Voleu la de Santa Elena?

Deci. = ¿La de Sant Antoni?

Deci. = ¿No!
¿No m' tranguen més cançons
de penades donant mostra
que per dir la oració entreu
mes tranguieu las oracions.

Ver. = Santa Elena que gloriosa,

Calliu.

Deci. = Decíatal cantant.

Ming. = ¡Oh! ¿é que quau ella s'hi penada?

Deci. = És donchs lo que tant t'hi confunde

fortes callar; mes no olvidis

que no t'ent per mi, que oridis

ab això igual al reynar.

Ming. = Verda. (h. fargosa de que para. vint)

Ver. = ¿Al reynar? No la recullida

per portar hi pau al món.

¡Oh! ¿No... si... no ho veig, ten

veig per què de veig d'ora
digu baix las oració
no tinguen per li dire.
¡Oh! Dixo en
No cantaré.
Aproueu en pau, mingó.

Deci. = ¿Per què? ¿Per què hasta? ¿rey no demanas
si jo no t'he en Deciana
i l'habem des donat vint.
Fouiu.

Ming. = ¿M'hi renyer?

Deci. = ¿Dara d'ora
l'amagar la gort per dir
deh altror encor de pino,
y com que no ha vist la verda
ara aguy mirà a si callà
qu' a n'agui no quedem d'entada,
j'atouiu frampa parada
per si y fugitio hi va.

Ming. = ¿M'hi ve dir. Verda!

Deci. = ¿Qué oridan?

Al renyer li tens de dir.
Es rabi que no t' pot reuter.

Ming. = Fouiu rabi.

Deci. = ¿Vempre t' olvidas
de lo que m' meu concouout.

(Lo mirau, las renyas a la verda.)

Ver. = ¿Qué dire? ¡Oh! Pa que t' fas foch

y us quedem d' dormi al couch.

Sit d'ora de pino? ¡Oh! ¿Enten.

¡Oh! ¿é que ho digui quau pami

per las pinosa del plà.

Bè... bè... està bè.

Ming. = (h. fargosa) Pa está.

Deci. = ¿Dijam si D'eu vol que t' cansi.

Ming. = ¿Farem qu' aquestas verdoras
es endomaiada?

Deci. = ¿Oh!
Yout un firo de canó
y m' t' concouu si t' altora.
¿Aquestas bonas que v'au

se a' deure nos pagar!
D'aigua que per representació
la finch sempre a n'aguet tot
(Es tova al meu orinar)

Deci. — dixi un cas freche y no s'erra. (Eran)
Mim. — Pot ho teniu tota terra! (solt intencional)
Deci. — Plenu! dixi y tot ves hi pot,
y ab la ventor que s'hi pota,
tant si m'ets les las minas,
les tons clars, cristallinas,
y frecha com unas rosas. (4^a i 5^a)

Escena 4.

Deciana, ~~Manada~~ Mui, y Met.

Deci. — Oh, es de rana catalana
y ab aquest ves hi podria
joh! En ~~cas que ves qu'agui ve~~
ab en ~~cas que ves qu'agui ve~~

Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Deciana!
joh, ay! i ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui agut tot tot?
Met. — joh, ay! i ~~cas que ves qu'agui ve~~ Deciana?

Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui.
Jo que vull tornar aquí
Miers y ningú me s' vol.
Mui. — Fururururut! (Mue a fururar lo cost.)
Met. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Fururururur!

Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, jo contenc.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Firo. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Fam. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

(4)
146
Tot tot per no sent honor.
Firo. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Mui. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Escena 5.

Deciana, ~~Manada~~ Robert.

Deci. — Oh! Jo m' enjaré. Tot, tot
labre de bid qui est en Deciana,
i qui m' enjaré? i qui s'aptana
a n'agui heut tot tot m' enjaré
D'aquesta rassa furuda
a serme espia? (Robert se va a costant.)

Robert. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Robert. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Robert. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.
Deci. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Robert. — ~~cas que ves qu'agui ve~~ Mui, no em en aneu.

Fran. — et las minas, d'apen
 quan jo estiga tot fregit,
 y tot se' soncar tana.
 Voc. — **Glòria.**
 Fran. — Obriu; ve gent aguda,
 y pedeu abax susfita,
 Voc. — Minas j'ieu seré a ta c'ha.
 Fran. — Y queu'li y conteu ab mi
 [Diu se 2 va y fau j'orda y repen
 segon que diu]

Fran. — Al l'amba glòria gloriosa
 ugar ab los anghels de vallada...
 u'ab notes sonyor par labar,
 u' de que y vertias amorosa... (U' 2 ca)

Escena 6.

Fremendo 101.

Fran. = **J'ell!** Es la Franca guerrera,
 j'ello cantando porque estido axit!
 que fino un rancor m' englaya,
 a m' ~~de~~ ^{de} ~~de~~ ^{de} que ~~de~~ ^{de}
 lo ~~de~~ ^{de} ~~de~~ ^{de} ~~de~~ ^{de}
~~de~~ ^{de} ~~de~~ ^{de} ~~de~~ ^{de}
 solo se proou solent per ferba.
 S'onté 3 per que no su fang tranquil?
 Sill' haure' enganyat j'jo a la Glòria
 Ugar venir ~~de~~ ^{de} per quells j'eu,
 j'aditadas com fa bias
 que ja desparce es preuís
 que jo sapiga y que 3 tramas
 per podé un' armau taur
 contras d'ella, y atacoraa...
 Wh! Atacoraa... O felu
 que far d'antano una esperansa
 d' no su parara' ni un crime,
 Si ella que vé; amaguenno. (M' amara)

Escena 7.

Robert, Glòria

Gloria. = S'Estardé l'eu solas?... Si.

Tombo fet del coru va Dorme,
 y sem' ca encaregar l' d'ris
 Aquel papers... j'ellno oromaw.
 Com ormar de foch ab b'it.

(Mostrant lo pe' cant que no 2 juga
 veures **Robert**)

Diu ell que' la roca oida
 y la de tot quant jo estim
 guarden y que per e' o forma
 que' lo omagu' en aquets j'eu.
 Tombo, oromaw lo, té l' honra
 der mort y quia l' d' orris
 y no pot ser que' l' qu' ell diga
 juga may onclure' un crime.
 El' va dir ell. — Per las d'rocs
 amptay a n' al pi que fa cinch
 aturat, en sent hi, cava
 y enterra' lo papers alli.
 Ora e' orris, j'eu pare
 y en ~~de~~ ^{de} ~~de~~ ^{de} ~~de~~ ^{de}
 idu ali que' far la minas
 tardaran a veni' a que'
 per que, encas que hi tenen l' agga
 a tota d'orra, jo he' oit
 com fa han omgut tota' a l'orra
 del cant arret... Ph. Si...
 El' ali' y **Robert** oferra
 per que jo té ga' has que' fit...
 C'ha orris com a que' t' en;
 Hi. Du, du, tres, quatre, cinch... (sentu lo j'eu)
 el' que' o. El' hi ha' y d' orris...
 Tombo y d' orris en l' orris.

[Va a una vertina; trau' lo caboch
 que se impora hi' ora amagat; quan
 l' ha' tret, s'asegura d' estar solas y
 se'n va' dret al pi indiat. **Robert**
 III va trayent lo cap per darrera
 la mata, per requir a Glòria s' aspen
 en una branca d' un arbre. Glòria

ha arribat a morte y ca a ca-
var quan al dormint se l'ha-
la branca abient s'apoya. Et
sentir lo coroll gloria i' espanta
deixas caurer lo coveche entre la
herbas que hi ha al peu del pi
y s'amaga los papers. Promis-
de. fa caurer que no has vist
res y que arribas per casualitat.

Escena 7.

Gloria, Dormint.

Glo. — ¡oh! ¡oh! haurá vist!..)

Don. — ¡Hola! s'ets tu?

(Tomb' heu ve' q' deventes
qu' es homi que no he vist son)

Glo. — De q' feya lluny..

Don. — De regé
no t'hevis may res de mi
perque... com tot va... com va,
tu t'creura que seré allá
y hem tindras que seré aquí.

Glo. — Elle persequixo...

Don. — Pot ser.

Glo. — [Els ha vist res; estich tranquila]

Don. — Cada un per llá? hont las onthas
y ara jo he feroi per que fer
l'anar a darrera t'en
demanaute un mot d'amor.

Glo. — No, Guillemet, he favor,

no vudgas res del cor meu,
Don. — S'heu? He vol mas tort i' adu,
sempre in contestas aixó,
jo no sé res més qu'un jo,
tu sabs sola una cosa adu.

Glo. — La doncha que vols que t'hi diga
potre de mi, si t'amari
ni e amichet ni e favor

6.
148
y el vots lley s'aquell qu'he siges,
Don. — S'ets que vols que t' digas jo
ni me arichi bé ni puch riurer
ni puch gozar, ni puch crurar
ni me t'beig y q' dich aixó?

Glo. — De es povera degraçat!

Don. — ¡oh! he es!

dira... jo he he poma tot
y... t' he dich son ment, tu met.
De tot hi has mena y men.
tu sabs si jo veds honorat
tu sabs que jo t'he dich t'honor
de ser lo fador major
en qui tan fare ha confiat,
donchs bé; y grillo y el povera
mena son que vauce y cel
volent darme y tornant creal
de que jo d'uns altres t' mirdi.

Glo. — ¡heyna! debs angels, piadosa!

Don. — ¡oh! en una t'ribu parit!

Glo. — Diga t'ambijets meva ó no?

Glo. — No t' puch crecha d'amorosa
tu he sabs, Guillem, t'indich la vida
y el cor dat a un altre.

Don. — ^{s'heix}
vols dir donchs que t' de t'heix?

Glo. — Per que t' t'indich de dir mentida?

Don. — d'heix que per últim cope
t'he demana, mira que
tu pots fer com qui farre
que t' home que t'en apropo
liga criminal i' honorat.

Gloria. — Elle para igual que a n'a tu
y jo vege qu' es obge
to fi meu de v' entervate
y jo vege davant meu
insults y afronts y cadenas
y dolors y ments y hevas
y hem siquesos d'amor i' en
t'has de contes tot aixó
jo t'indich. — Far felis
t'ovint lo cor de t'edra.

et tot sic accepto.
Fran. — 3e L. dondu, jo.
Glor. — Tu... otima à un altra, y la dita
pot trovà encara.

Fran. — Et las terras
sols est si hi trovas q' guerra
quas no s' fè lo que s' desitja.
Glor. — Dondu, fill, matans; que lo cor
no pot de amor si no s' sent
que amor es un sentiment.

Fran. — Que pot mori en mar de plo.
Glor. — Sen t'has perdoni si no fas
lo id bona y res m'at erra. (Ve 3^a m.)

Fran. — Tu has volgut guerra, dondu guerra.

Prima E.

Immundo, clarrant.

Mar. — Formoudu.

Fran. — O que vens al cor.
Mar. — 3^a Quina resposta m' referra?

Fran. — Que queda tot acceptat.
Vull ser rick, vull tenir unias
vull lo poder en nas mans,
I'ontana d' que he m' parogi
y onabli d' qui outga abas,
Vull tenir aquest poder magid,
que liura à n^o al ~~dominial~~
y bilit al x^o n' hi vas contras,
y huiq' he m' ven à t'outar
y eto diable que m' tancar l'anima,
primales si be t'apar,
poter d'ant~~ho~~ à n^o al dimoni
trovarè pau y descans.

Mar. — Trobaris on y triquera
per poderho tot lograr.
dires 3^a Deu? lo veig d' firm ~~Monttrantli~~
aplechi, fides y mercat,
y no hi has qui las nafes;
Tanals que lan que y rey se
per tot passado y enriqueixen

cons oi forren de or deyah.
De hi has mes periti al gas,
que y de ser lo lleu fortat
abont las ma qu'una trelata
y huiq' passat al ten corripant.
Abniga m'itor que y t'viondu...

Fran. — Ols ordi; parles m'is bair
Mar. — Ell qu' s' pounyre y que ja m'ina,
y se à tota terra coneg,
que no ne deixi un de m'oudit
per et ar ven amagat.

... Deu troi; de lo que s' fari
tu hi ten ana quartas part.

Fran. — Una quarta è una quintas;
m'is m'ono, tant me fa;
vull dinen; diuers à d'iso.
Ja veig se abis criminal
y ara ja rei me deturn
contra paren y german
ambres amido, y fins promens
contra parent y company
alla q'nt oeg; me negoi
alla m' fey à mi des cap;
suno frè fin que s' entimbi
no para ja aquest cavall.

Mar. — Dondu aq' hi ha la cincuant^a l'ouan.

Fran. — Dondu fet y traete envat (Ve las guarda.)

De las minas que se m'eno
n^o hi has una que sempre fa
que ni sol t' ha vinta pamo;
ta faw fer un potestat
perque dies que hi tancar betas
de plom y plata q' just any
for d'aran d' vens lo amo
à vens d' mi r' d' b. l'atall
de fundaries y galeries
sols s'ules porre al m'it, any.

Mar. — Totra temps per amplir l'anas
geras fins al punt de salt
è les creus tes de forma grandana?

Fran. — Totra de vint pau quadrat
y abto de frontas d' de quaranta
hi ha ja ab volgas y huiquels.

Mar. — 3ª Terras fluxa.

Freu. — *Alcás o' d'ar.*
Mar. — ¿L'el teu amic?

Freu. — *No hi vas mai.*
¿E' potó? y li has dit lo mateix
que li es malat la humilitat?

Mar. — Donchs, outon; ¿a' quins' hores
n' podens anar a portar
los ferraments y los maguinal?

Freu. — ¿E'ho deu'io fer preparat?

Mar. — Com n' fora sabentius malat
a' los estables del hospital
ho tenim tot d'iu d' en casa
estat per bon.

Freu. — *Donchs acant.*

Mar. — Ara?

Freu. — *Algunas mit matexas*
funt' l'ou purat del canestras
sentiu sonar los doctes hores
passau per' quargu de baix
ab lo carro, y uniu los bocu
de la m'ina q' obra allan...

Mar. — ¿E'ho tu vas pas ningú del poble?

Freu. — *Fer' per' l'ou de mit' any*
que t'orna que tu has un fantasma
y en fuig los gont al v'lay.

Mar. — *Corrent donchs.*

Freu. — *¿Vindrán los otros*
per' d'acarregá?

Mar. — *E'hi' d'ar.*

Freu. — *Vaja donchs... Salut.*

Mar. — *¿E' usas.* (4o a' vi.)

Freu. — *Ten' a' la vista marxaux*
¡oh! Scottu.

Mar. — *Manas.*

Freu. — *¿S'ónen ara?*

Mar. — *Dret al poble per' marge alt.*

Freu. — *Donchs fureu los m'bas gora*
y la nuvas manta.

Mar. — *U'ouit.*

Freu. — *A n' a' mi' d'iu lo que fer' has*
de pré' lo fergu' sabrás.

Mar. — *Com tu v'lgas.*

Freu. — *¿Baig des casar.*

Mar. — *En vent' d' hores...*
Freu. — *A n' a' t'...* *Et n' a' t' marge alt.* (Mar 10 a' vi.)

Escena 9.

Fremendo v'li.

Freu. — ¡oh! *¿D'iu lo que m' d'apian*
fuig veig qu' agui tot se mit
sauran que ¿ellarrant se guada
y que ¿fremendo se n' vé.
Man' los jugas fi. *Vig' v'ar*
que jo ara t'ind' l'abrinar
y ocult per qui, en mit' lo f'oca
podré d'is' m'ien plau a' c'ab.
Los gloria... *¿; agui té ¿'c'abal*
¿Que venia agui a' cabar...
¿E'ho sabré... y... si a' lo que p'uro...
¡oh! *de tot!*... *¿E'ho un malot*
seré traydor... m'ien pat'ou...
t'ind' lo cor tot un volat,
Donchs ¿' inferno que t'ind' a' l'anima
que li f'ingans tot y en Paas. (4o a' vi.)

Escena 10.

Fumrat, Firulito, Gorda.

Freu. — *¿E' tu que no guayd'ou.*

Freu. — *¿E'pliquen en sax?*
Pa' abí deu' m'ir'it.

Freu. — *¿E'pliquen en tor'ca.*

Ger. — *Tot ara los sabras.*
Vilas y m'as'os
poller y ci'utats,
contra ¿rey que m' mana
¿' haw des sublevar.
legaron del fer'mu
¿a' emolau los fol
¿a' per tot net'gaw
los brabudo colgats
preparat las cobas
font ¿' amagaran
decalau las rocas

que s'hon d'estimbar,
 q per tota terra
 com traballa y tan
 Punt forçant ofensa
 l'altre forçout mall
 l'altre de lo raver
 s'encaut lo brançau
 tan pedall q cynas
 llançes y magallo
 perat for la guerra
 contra y rey gabaig,
 y la sobra ser de
 no cantant ra may
 reia que se reia
 reia q reiaras
 senya que se senya
 fant per lo senyal
 de la creu deu nostre
 s'evomida llurans
 glorió sant Pere
 glorió sant Pau
 llurans la guerra
 llurans de mal
 trayenun de casa
 lo malvat gabaig
 y reu que reu
 sen y mercaris
 senya que se senya
 fant per lo senyal
 de la creu deu nostre
 llurans de mal.

Bar. — ¿Veu ara manobras?

Bar. — ¿troçen qu' a portat?

Bar. — ¿homo, no y conta
 qu' ella no ment may
 per camps y masias
 pobles y ciutats
 corren d'espardansa
 no para un instant
 en bona y en breua
 com moltes que y tal,
 en ciutat y en mar

de filla per ocupar
 y fanga y digital
 y otros bapls atans;
 mb l'ont jau lo llebró
 y se hiut ella jau
 y ells rigad en contra
 del rei rey gabaig,
 tot reia que reia
 reia q reiaras
 canet a tot hora
 fant per lo senyal
 de la creu deu nostre
 llurans de mal,
 glorió sant Pere
 glorió sant Pau
 traballa se y nostre
 del modo que tots.

Bar. — ¿ella com, si es tant mala,
 pot ra obrinar?

Bar. — Per es y d'ella qu' a breua
 de com taran na.

Bar. — ¿Mirat; ara reia

Bar. — ¿diguen no si es feliç.

Bar. — ¿slen?

Bar. — (i la rei com feliç)

Bar. — Que he colguen vent (brindant a l'orella)
 qu'eu dia d'aires cans
 en contra y gabaig.

Bar. — ¿Pain dia en la guerra?
 deiat aviat.

En dall de muralla
 de la part del mar
 hi ha a Barcelona
 qui espera guaytant
 qu' arribi la esquadra
 que ve del austriac
 per y tan veurer vela.
 dia euet rdo...

Bar. — ¿y y erant las barcas
 venint de percar.

Bar. — ¿slen diu?

747. — Ximifledes.
Hiron endavant. (Cridantli.)

748. — Quan entro la cascada
per el port de la mar
campaners qu'esperan
dalt dels campanars
de Pall a la plana
les mō a n' al batall
al vol las campanas
toti aixecar d'uns
des reuys per lo bon
farad al fogall
ab teyas enceres
pastors a un agats
y al punt pals y fomes,
aynas y magalls,
frambuds y arcabussos
canons amagats
reus o simbanbe
fent farrabastals
per el riu y la plana
per terra y per mar
començant guerra
contra el rey y gabaig,
¡Ay quina alegria!
¡Ay quins fogues ar
dits, per d'ay, si l'enç!
collant com fons
les mō a n' al omari
les ulls mirant baix
reus que se reu
reus y reu ar d'uns...

749. — ¡Hiron qu' es arbutat!

750. — ¡Ay, encara no he rebt.

751. — Com d'heu?

752. — ¡Heu estoriam (Cridantli.)

haber bon per el dar
si hi heu cap reu
per mi encomanat.

753. — Per se en qu' agat de reu.

754. — Donde vajas endavant.

755. — Digueu a los glorios
que ja he fet per les
de l'aves qu'au enton
perque jo he decidit
a n' al Don Deciana
a n' al borch de dalt.
Digueu li que he guardi
com d'eu gran mallat
del ois y de fironido.

756. — ¡Per el deyal!

757. — ¡Que tal!

758. — Et tu? ¿heu las unas?

759. — Guan d'ades alla.

760. — Que hi sigan algada,

perque al ablevas

lo que he tan troi

per paga al soldat.

et per de la l'etra

complet lo manat,

dormiu de las armas

del lit al capat,

per el lit f'aror

no us f'ualieu par,

trayeu de la porta

barres y puntals,

per n'ostre de presses

qu'au arribat al cas

ja n' he f'row ab una

girada de clau.

¡Aixi que tenxin

toti los campanars

ditos que en criha

del borch los fogalls

¡Princ catalunya!

¡Mori y rey gabaig!

¡Purera y de France!

¡Que oingat f'entriach!

¡He mate, y de galle

y se mar de sand!

Hiru. — Dondes no ditli non,
Hiru. — *et un mot*
pur que ja es frequens la veritat

Encena 12.

Lo mateixon, Gloriosa.

Glori. — Fururat.

Hiru. — Las glorias, amagat
a las pitrenas y paper.

Glori. — Vistes pur lo que fugasson
s'heu vist a las cordas?

Hiru. — *Papat*
Do se arca las me's ditona
fadornas d'aquestos vots.

Glori. — ¿Volau dir?
Hiru. — *Que es deixau vob,*
y que ja podreu piadros
freure a l'estrinet del foc.

Glori. — ¿Vob és dir qu'as ha dit la corda?

Hiru. — Miras, a n' aqui touc la corda
as que t'aur caixat hi fin.

Glori. — Bè; peris la corda ha dit?

Hiru. — Qu' es molt lluny d'aquí auo deiciam
y que font lo qu'ella y mana
partit a n' ell tot reguit.

Glori. — ¿E el tremenda?

Hiru. — *Aquet y jo*
ab las mantas y barretinas
Pham erat pur un quart que camim
casi al bords de can d'Abis.

Glori. — Bè; t'ouc tres lo entre d'obas
ho manobray, y ell y vo d'obas
Fururat aneu tot, do m'as fustina
mentres par lens ab reuerca
a atalajar donde y can
dels dos barides de las dora
perque aquet quart d' m'ust fust
ya a n' aqui ab ell nos reunim
no fustim ener sorpreus.

Hiru. — No tingas por; fortij eu
y as dotas calmas parlen
que ja se y que non pagero.

(Hiru)
454
(Hiru breu dixa en cobert un par)

Hiru. — Las eta obert.

Hiru. — *Donca, alla*
mentres jo capi allí m'ero
y cuidado d'ir d'obas
a saber ben vigila

Hiru. — No tingues por; jo se be
per lo que ja entendrer poch
que se part de l'estrinet
e que s'arch a qui ve
y tingues en mi caritans
perque tot ho haiz de legnar
mentres siqui poble anar
en tra y rey Felipe de France.

Glori. — ¡Oh Panet! m'ou vig a port
y fustim d'ajuda en tra.

Hiru. — Miras; n' per la part nostra
pujat atges per mala sort
perque per ana a n' d'obas
tingui ell temps, tenho rebut
jo cantar e fururat.

Hiru. — ¿Jo, n' ací y d'obas?

Glori. — Està bé.

Hiru. — ¿E... ja pots confia.

Glori. — Anen; si; ja n' entide certas.

Hiru. — Cols d'ir d'obas... aletas.

Hiru. — et l'ordra y man caputá.

(Jo n' cans pur cada certate)

Encena 13.

Gloria, Anen.

Hiru. — Gloria. (Aparient pur y por, m'as)

Glori. — *¡Vob!*
j'ouca; ¡oh vobas m'as
que far eta ab los recat!

Hiru. — ¿E com es? Per que ho far Gloria?
Jo aqui entide fustim l'auant.
Ho sabe bé que y es pur m'as
on se m'as d'obas l'ofic man

y si sea for la imprecações
que foyẽ tant sempre nas se
tant se estubo jo d'eu termino
com eu não falau un rey,

glo. — S'õto t'õfega?
Ara. — S'õ; y thõu pare
ua se ali? f'õu per nu' ex'õis
y com que per'õestas boças
entred'õ ayre, y n'õt'õ prou'õ frõed'
per an'õ al'õs que t'õ amogan
noem ar'õs y esbarserõ
ni la vida d'õs par'õs
ni sob'õ talat.

glo. — S'õ t'õus
tot lo que tu necessitas
per menjã y per n'õ f'õu n'õ
Ara. — Tot'õ. S'õ tu donas lo f'õu pare
quan'õ euo qu'õer lo bõde de'õrt
y tranquil'õ sob'õ l'õherõ ex'õerõ
de d'õ y n'õt'õ de vida d'õ rey.
S'õ tu colgar'õ n'õt'õ aquell'õ ar'õre
com vaiz d'õrte aquell'õ p'õf'õr?

glo. — No ho fugit, al'õnd'õ d'õ f'õr ho
sempre g'õnt n'õ interrump'õ
y perque m'õ no m'õch'õnca
jã ho p'õnd'õ qu'õ esperãrẽ
que s'õt'õ sigã; v'õndrẽ tota
quan'õ dormint'õ tota y cubert'
v'õndrẽ al'õ pare y tot'õ los m'õrt'õs
y all'õrt'õs, ab'õ tota calma
com tu v'õt'õ lo colgar'õ

Ara. — F'õho; depende'õ la vida
y la sort'õ de multa g'õnt
de que y f'õr v'õis, com vaiz d'õrte
n'õt'õ y p'õ aquell'õ p'õf'õr.

glo. — Eu f'õu qu'õdã; vaiz p'õnd'õrẽ
y f'õ sob'õ qu'õ ho cumpl'õrẽ.

Ara. — S'õto h'õ ho v'õt'õ par'õ lo f'õu pare?

glo. — D'õrt'õnd'õ n'õ lo v'õg'õ.
S'õ; encara qu'õer sob'õ v'õrt'õs

(13)
155
y ont'õ l'õherõ d'õcho per n'õt'õ,
v'õndrẽ cant'õra h'õ que ex'õp'õrẽ
d'õnd'õ que f'õ tot'õ per d'õit'õ
y ell'õ mateix qu'õ d'õ n'õ ag'õ y qu'õid'õ
y sob'õ que ex'õp'õrẽ
tot'õ per f'õu cap'õ series
de delat'õrte ell'õ mateix.

Escena II.

Lo mateix, ell'õnag'õ.

Ara. — S'õ qu'õ ho f'õr n'õ v'õll'õ v'õerõ
D'õrt'õnd'õr n'õt'õ s'õnd'õ an'õ d'õ.

Ara. — (S'õt'õ!)

glo. — (Lo pare!)

Ara. — S'õ per qu'õ jã
n'õ cap'õ si no n'õ h'õm de t'õng'õr?

Ara. — S'õto f'õu n'õ cap'õ esperãncas?

Ara. — Cap'õ; jã y ex'õrt'õ y f'õr n'õt'õmp'õr

Ara. — j'õh!

Ara. — S'õ f'õrta l'õtal'õng'õs
lo rogat'õ del'õ rey de f'õr n'õt'õ

Ara. — Donde jã... que v'õt'õ qu'õer d'õg'õ
jo t'õnd'õ esperãncas.

Ara. — S'õ j'õve encara, y n'õt'õ
n'õt'õ valent'õ d'õ no ho sig'õ
pot'õ jã s'õny de arep'õlar

Ara. — lo p'õrõ de la o'õl'õ cad'õna
que per m'õ ex'õrt'õ y f'õna

Ara. — F'õl'õps qu'õnt'õ no va'õ p'õrt'õ.

Ara. — Però y lo b'õnd'õ d'õnd'õ d'õnd'õ
y n'õt'õ esperãncas n'õt'õnd'õ d'õnd'õ

Ara. — que ab'õm de f'õr d'õ la v'õla
n'õt'õ v'õ d'õnd'õ v'õndrẽ n'õ f'õnd'õ

glo. — S'õt'õ! S'õ; pare n'õ; jo h'õ v'õ
d'õ las murallas del'õ mar

Ara. — quan'õ las reg'õnd'õ eu m'õrt'õr

Ara. — S'õto n'õ va'õ d'õnd'õ; esperã
L'õrt'õnd'õ d'õ d'õ m'õrt'õ

Ara. — que jã v'õg'õ d'õnd'õ ab'õ ell'õ
n'õt'õ jo v'õg'õ v'õrt'õ flagell'
y ab'õ ell'õ t'õnd'õrẽ alg'õn d'õnd'õ

como conto logranço, e mudo
 se fizesse que não me fosse
 da féua coris lancia; e fozes
 del fonte d'agua e de seu rodo
 e el caro ab la nueva filha.

Gloria. — Oh! graciã, pare; idã digno
 3º una corone, per bo.

Mima. — elle fuz que fuzã se não
 cum pleix Arcin se configna.
 Amigat e sobre tot
 no surbis n' home se f'omama;
 e ota bucaut en Vocame
 e una m'pita e um mot
 se pot per direr.

Arcin. — Gloria, Aden.
 Nam de creure a n' al seu pare;
 prenuã paciencia per ara
 y. (cum pleix Peridarruk mien) (P'p'it)

Gloria. — (do fingar p'õ; e cum pleira)

Mima. — Naji; anden, cunche que mize
 que ve en tem ab inquietat.

Furu. — Fu-tu-tur ru-ru-ru-tu. (De diu)

Furu. — Si-ti-tu-tu-tu-tu-tu. (De diu)

Mima. — Yantiu? Las reuça.

Ara. — Aden gloria.
 (Se 3º baia al nou)

Gloria. — Aden, Arcin. (Mimayre tapa la mima)

Mima. — Ara tu
 veis que no vengas mingã
 porque tu has una casta historia
 que hezã d'arregta ab aquete do
 que tu conse, n' no t'õ n' res,
 que antigam boi vbi tu fozes.

Gloria. — He para com ostau cor. (Se 3º cor)

Inna 15.
 Mimayre, Furu, Furu.
 (Venus un per cada canto; mas
 mist del teatro e trovam y
 Fiu e Fulu)

Furu. — (Dabi corrento; fozes las rocas
 donat e seu vestit nou
 de las fortas, e accusa fozal)

e l'altora mima; (Furu se 3º cor)

Mima. — 3º Le això?

Furu. — Das he sobre; m'altora des
 bon, com nos d'heus los m'nyag;
 los manobras d'agua y tot;
 no s'õ me bon per res; non totu;
 n' fragimelõ v'rtã, m' d'õ;
 n' f'õ m'ortã d' calõ d'amara
 ho f'õ com em f'abalo;
 f'õche v'ron n' ara que n' topa
 per l'altir nos com am reuça
 no f'õ una se 3º f'õche
 m'õ que de la fi dot m'õ.

Mima. — Mima Furu; que raõ
 que això de f'õche, sobre tot
 quan jo se que t'õ d'apreio
 com un del m'õ; n' l'õ;
 tant que, porque ho oço, em
 tem d'uf'ar me f'õche n' m'õ
 se v'õ d' confia' em d'õche
 que n' f'õra com f'õche al cor.

Furu. — Par ten home; jo v'õ comã
 que jo, per secret, se em dot
 que y que tu com una v'õche
 f'õ com lo que, que d'adorm
 y com me sempre aqui f'õra
 me segur queda e m'õ f'õche.

Mima. — Das he se los m'õ f'õche; me comã,
 y per se t'õ ho v'õche d'õche.

Furu. — Diguem.

Mima. — Que que se y m'nyag
 me f'õche d'aguete encantoro;
 f'õche v'õche f'õche; n' manobras
 contant tu v'õche. P'õ
 y f'õche em totã tal confiança
 que jo es f'õche per com a f'õ.

Furu. — M'õ f'õche.

Mima. — 3º Que v'õche d'õche?

Furu. — Car bella
 sou ab la v'õche f'õche jo
 y m'õche t'õche que no se f'õche
 ab em f'õche, x'õche d'õche.

Mina. — Ho he garbellat, però, encara
y tinent los tots per béns
no hincó pumar que pot error.

Fern. — Bé, però arax, avam de tot
parlah mié clar y fici' vos parat?

Mina. — Que m' heu parat, de l'usar d'és?

Fern. — ¡Klamh de Dé!

Mina. — ¡No oridó!

Fern. — ¡Homen, Manuel!

¡Y quasi m' heu fet té' eu' est!

¡Déu unna! Sei' s'ón y justas

las que vaig amagar ¡é!)

Mina. — ¿Déu?

Fern. — Que ja' conechis to Madra.

Mina. — ¿Fici'?

Fern. — Es to teu fadori major.

Mina. — ¿Qué diu arax?

Fern. — Lo que tu onto.

Mina. — Donchs jo dich que y tornas trig.

Escena 16.

Lo malaxer, firobire.

Firo. — Fururüt.

Fera. — Ven fit per randa.

Firo. — Ya está llent y está apunt tot.

Fera. — Que m' he parat, però mi' ra

¿Yats rebre y qu' hom dix' d'allo

del fironendo?

Firo. — Prou.

Fera. — Donchs ara

qu' en quedau aquí tot' éu

tu y notramo, potran dich

to hu' allí dogant tu y jo.

Mina. — Bé, mes ara.

Fera. — Vaig per foyras

que també vos amó a vos

Parleu-ne ab' end' firo-bire

y vaur an' de que ve' tot (No? no?)

Escena 17.

Lo Malaxer, firobire.

Mina. — Auy' a perqueu est' de ou' ansia.

Firo. — ¿Qué vol' dir'?

Mina. — ¿Qu' es aixó

que diu que s'ab' que' y fironendo

m' has rebat' cent unna d'or?

Firo. — ¡Mh! ¿Es que' en tan has rebat'?

Mina. — Tu' hai de fironendo s'quan y com?

Firo. — Quan no ho sé, mes qu' ell es Madra

jo y fironendo tot cert' ora al cor.

Mina. — Proba.

Firo. — ¡Mh! En quant a las probas

ja m' hi trovo mié confós

Peró est' gasta y tab' orneja

est' portat' ton' ca' gar' d'or

est' quom ballau' tram y canes

est' to qui' he rebat' tot'

é... que us diré' tu' m' m' m' m'

aquell' or' or' or' or' or' or' or' or' or'

vaja... jo... per mi', si' un faltou'

est' es qui' tan proa y proa.

Mina. — Proba.

Firo. — No y fironendo cap' notramo

peró ja' que havón dit' or'...

Mina. — Jo dich' que' idu' éu' parat' parat'

cap' de foyras y boca' m' m' m'

s'oto rebat' tot' que' y fironendo

o. lo mié fadori major

y que' hi' fidi' l'ant' a confianca

fanta' fa y cert' ora en tot'

que' hi' fici' a l' fironendo

las filhas y lo mié fironendo?

¿Est' rebat' qu' est' en qui' foyras

cada' fironendo a tot' foyras

y que' tant' en' est' confós

que' fira' tu' tra' en' aquest' entorn

minca' que' tu' reb' la' ho' d'ot'

perque' est' la' ja', y jo' y fironendo proa.

¿No sabe qu' heu fet los creques
fins mima, les plata y flasso
y no he sabut ni una snalla
rent ell to fader major?
Bah! d'home, n'ets, y punt on l'era
y no veu en car me, Not
que qu'on del d'home de 3 pasta
re frow lo barret tot honor.

Escena 18.

Los matixos, d'home.

Man. — d'home, gracias.

Frau. — (M!)

Mira. — (M!)

Man. — ¿He trobava tu aqui propo?

Frau. — ¿Tas y marga.

Frau. — (flew, n' jo ara
si he vist al entrar al corcho?)
¿per cert, no he sentit tot

Mira. — y se 3 dech gracias, m'ave tro.

Frau. — Despre no veurieu totis vls.

Frau. — Quan tu vulgas, jo quau parlo
s'ich per qui y que surt del cor
so, ni fang com lo notrasms
que tu y agas y 2 raw bo,
jo 2 unco y 2 desprec'o

Mira. — y... Bonet!

Frau. — Allay m' ha fet hor.

Frau. — ¿a he veurim deua' en out dia.

Frau. — Ant; mille a la llam del tot. (Ho 3 on)

Escena 19.

Lo d'home, d'home.

Mira. — ¿He' en aixé? ¿Pai hi ha? ¿Que parau?

Man. — Parau qu' he he descubert
y que tot he se de cent
p'avalentine d'una f'raza

Mira. — ¿No he entench.

Frau. — Si s'endevina
perque es tot un crim qu' n'pante.
¿Dreix on agues manta

y un agorta barretinas.

Mira. — ¿He ha comprat nou?

Frau. — Lo marxant

m' ho ha deixat, on cambi' jo

he he deixat lo meu y aixé

m' ha valgut que he un instant

lo marxant qu' ara camina

del poble per lo camí

ligue he lluy pro per mi

al manta y al barretinas.

Mira. — De; per aixé? a n' d' que vas?

Frau. — Da que a qui no m' he per

lo vstre fader major

y que cregentme lluy ja

y cregent me fora a cor

tot s' han cregut sense veu;

mes jo que deu he pineda

m' he pogut quedar confort

entre ta brota, he sentit

molt avrip d'els amagat

tot lo que en ha portat

a talir en tal neguit.

Mira. — ¿He qu' es?

Frau. — Mira; aqui von

finch amagatall per des;

viden a les moyas vos.

Digueu qu' estarem mitj hora

lluy. D' aqui, q'ab mi amagat

perheu veur us tot si us quadra

y rebreu de qui en lo hadra

maltactor que us ha robat.

Mira. — ¡Oh! d'home. (Gloria!) (Cridant.)

Frau. — at s' amargura y lo plor

que fare aixé del seu cor.

¡etta no tro! he s' neguit jo

per saber he tot.

Escena 20.

Los matixos, gloria, f'raza.

Gloria. — ¿He' hi ha pare?

Frau. — ¿Demanu notrasms?

Mira. — ¿He' hi ha pare?

¿He' hi ha pare?

¿He' hi ha pare?

à tornar... y sim Navarrai,
glori. — (Quo' foveri) jth! Gpacias à Dieu
firo. — (Ue n' vau... jth! Sè per y plau-mien.)
Alina. — Tant si er enas coms des horas
le que fandi; jo à tornar
guarder le obra y les rejs
que; per mi, d'aqueste vely.
Nos ne oemou à robar.

firo. — Comensou ab tot encas.
glori. — Si ell no ho ha jo serè aqui.
Alina. — Et nou donchs Arromendè?
firo. —

firo. — (jth! Sa puch ar... à mieu plau.)

SCENA II.

Gloria, Firoliro.

gloria. — Mira Joan, fames un favor
que tè l'agratiuè ab las oides
corras al poble des reguèdas
tu que ja tindràs valer
y portar y remey del parey,
que n' hi oliviat,
ni me este preparat...

firo. — Dè; pero è t'itènd d'amar ara?

gloria. — È donchs, las nue? Tot requit
è lo vau querrè quan oemou
no y foveu, me remeyarà?

firo. — Èlles no vau qu' en negres mit?

gloria. — Ja s'èrà las llunas aviat.
Ayta... vèn... Y embte que è ran.

firo. — Tu y que est; ar mar matraça
ab le que tu has alli amagat.

glori. — No; è no juro; sè tota è as tu
à n' al poble, je faig d'entrar
à arabar de tè y repar.

firo. — È en tou est que per ningè
fornarà à est aqui fora?

glori. — Per ningè. Tè; mira; Adieu
Dè à per t' amarrachs mien
y sigas à casa è t' hora. (Ue n' vau)

SCENA III.

Firoliro sol.

jth! Se n' va è se y ofia' à carar.

Oh! pas estari segur.

Vejam; medit em ab calma

le que faig y el plan que ducho.

Des estavans d'atalaga

quans las verbas m' ha vingut

y em ha dit le que narrava

y em farrava, que no è flexa;

ni ha dit lègè tu all' è trauron

las ansas, si no est portach;

y jo vau ja y que t'eme ara

del recadu qu' est m' du.

Tanta donchs; es tu m' lègè bon;

je n' ha fè foch; sèn tan vut

y de nuvol topan la lluna...

Partim ab tota quietat

y intem le cavalo, fons las foyes

y t'axembte tot segur. — (Ue n' vau.)

SCENA IV.

Gloria sol.

Èh fora ja en firo-liro? — (Alina per tot)

Hi; pas en fira... jth! Que foveu

no sento y er y quins castor

montre y capè sembada que m' bull.

Orabon pedens abarse

tot d'ava è del d'Amix-d'uche (Canta un got)

y ès papers han de tè apuesto

per rompre à las coras apunt

Moum lè; ès vèta l'arbre

que fa còndu... contenten... un...

ten... tres... quatre... còndu... jth! ans;

aquest en to block negus. (Ue n' vau la lluna)

Èhe abech? Agui al darrera...

Con que fa pedu qu' ha plogut

la terra en fova... fons fonda. (Ue n' vau)

Èh en avè que tu firo sur?

Alina. — ¡Dijéu si es lo!
Vicia. — doncs, les trompas es les veas
obrietas y fualas guafar.
(En minyon van uns i uncor
per hont s'aixeca las trompa
que amanga a l'obria, y abia
preparans las cordas para el
quilo.)

Gloria. — ¡clon!

Alina. — ¿Qué d'icia?

Vicia. — ¡Qu'han fet cuvar
d'aquell pi sola las veas
un peu que amaga l'obria.

Fran. — ¡Jesu no! Diquen qu' es mentida.
(Idant y r'apit.)

Alina. — ¡Mentidas!

Vicia. — ¡Obria de seguida!
(Diré las dies Vicianas porque
vea que los minyons jús es un
tau a aixecar las trompas, de
ho pau, y no cast d'acurat
ab una carbonera.)

Fran. — ¿S'han servit?

Alina. — ¡Oh! (Apron general)

Gloria. — ¡Qué sol!
(en qui en las vergas contias!)

Fran. — ¡Jetta! (Idant.)

Vicia. — ¡Qué t'onca qu' en Vicia
fremende, du las cananas
herque a las l'acudi un dia
divertirte ab ell?)

Fran. — ¡No.

Vicia. — ¡Decian enté y pou aixés.
En que se fingui l'obria
minyax res, m' y quado pro.

Fran. — ¡Oh!

Vicia. — ¡Vicia!

Alina. — ¡Liguenlo. (Los minyons ha fan
la Minyore con amonara) Axió

m^{or} las fongoras del frago.
(Se va a buscar el frago al escritorio)

Alina. — ¿Qué se ha aquí? (Idant a tot y se
comprenent de que passa.)

Fran. — ¡Oh! No está un frago
d'allo que? Dir de dual d!
(Muntase las carbonas y re
tutut al raig de las lluna
que s' foga. Cuadra; com preny,
las situació de cada actor. For
ta a cantar lo grillo.)

Fi del acto primer.

INSTITUTO
DEL ARTE
ESCENICO

24508

MUSEO
DEL ARTE
ESCENICO
BARCELONA
N.º 591

163
The names for ~~the~~ first edition

Acte regow.

Des totes subterraneas, totes se arcaades de matians
parat intèndr las passays, en algun punt hi ha un riu
deus destinats al mateix objecte, al fons una porta
de roca que a un temps s'obria, en un costat una
malla ampla que es ha que baixa a la mina, et lli-
bra costat una tola d'entes.

Excena primera.

En. Paravat, Tiro-lira, haues al poble

Tira. — Sonda si ney; aquesta es l'excena
que haue com a cofre;
cora que de l'ind punt a l'altre
pot a Barcelona outria
portant. L'excena de la quadra
que hi ha de l'altre punt a l'altre
heus d'alta opunt aqua d'entes
perque a n'el primer saup
de foguera de montanyes
a totes a n'el campanar
no heus de fer un aixir fora
y arma l'gran ferrall.
Tira. — Si; pero y si algun es aplea
y en un poble aqua baix?
Tira. — No tenim heuat lo medi
y al aguant q' ha un riu
hi; aplegat qu' ara passa;
no; aben aqua parlant
y en un riu de l'alt riu;
et d'alt riu de la mina
jota! puntos y no el d'alt riu
d'alt riu de l'arrecanats.
Paravat. — Si; per que
[dicent]

[Los homes fan [?] d'alt riu]

Fura. — S'heu? Qu'p' en a n' d' ab costat,
Krenen les pizet, fraballant,
fentde o'curat ab g'rand' atany,
N'naltra, dantour te d' auo,
pass'jem' assunt y avall... (No fan)
B'rreraw! Le que buscar, outran
registrant les ^{cois} ~~cois~~ en va,
y ab hi contentus ueralt' res
qu' a'qui, en estem fraballant
perque hi avon de fa que na
han manant' d'opna' a n'rus
ni s' d' h' f'ra' y plow y plata
que s' hi h'ra'ia' no'ans f'rouet

Fira. — jeth! Aixis hi

Fura. —

(Les homes deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)
Fura. — (Lo home deuen lo p'cedi)

Escena 2.

Fururut, Firoliro.

Fira. — jeth' valua! j'2 uno con' orcuta
Fura. — jeth! hi que raho per orcut' or'm' rebra,
s' que s' orcut, perque se manob'ra,
que no finde morit y el v'cutu'at?
Fira. — P'j; para amon' a parlar.
s' que va ser lo d'ahir v'cupre?
Fura. — Lo d'ahir va se una p'cupre
qu' kara l' h'ou de madurar.
Fira. — Se toniu' p'alla?
Fura. — (alot' ro
per arnegle' ba' y gab' all)
l' home qu'cut se bon' cavall
pot m' d' yu' d' au' rey ab lo catro.
Fira. — Vaja donchi, v'cuta v'pl'cut.
Fura. — Gab' que fegau' cont' m'alla
tu y jo, man'bra' la d'op'ella
va' estab'la' ab l' d' h'ra' parlar

Mis Miru' Ueciano; ten' p'bra
y a' con' ja' no' se tu col' d'it,
perque tot h'ou' sab' aqui
qu' ou' uk' y en' d'let' x' manob'ra
f'rou' p'ra... amarem' cab'...

Mis.

Mis.

(Al' la cara' al'ra;
ni h'ou' uon'is may' una' f'alla
ni h'ou' fet' res' fray'or y f'als
N'altra' b' h'ou' fet' p'urament
d' aixi' d'c' n'otra' p'bra'ra;
f'ra, b' h'ou' ab' tota' p'ra'ra;
no' pot' h'ou' una' d' p'ra'ra;
que s' h'ou' r'ida' tot' d' un' v'po...
s' d' u' en'?

Mis.

Mis.

Mis.

Mis.

hi' no' d'igau' tant' sab'ra;
ou' con' jo.
j'hy' n' h'ou' sab'ra!...

4 y dita que tot s'uniu alogat
ad aquir las mrdas a mi...

4iro. — Dact; la mrdas q'quas m'era di?

4uru. — Que ja l'Arcebis ara espunt
se id a' dim del peu agall
hent lo tonia d' m'indayre
y que s'oune tardar gaxse
No per agatarlo a n' ell
es decidant y los m'ingre
casi a n' al peu auirtau

4iro. — ¡Ah!

4uru. — Sabent se y que f'etiau,
ja no vaig voler m'is ralis ar
te encarege se a n' a' tas
trouer las unias d' allà
perque no s'hi can que ja
las que, b'piradas algu
y anant se a l'altre cantó
ke las m'inas de l'Arcebis,
lo veig, li dich qu' a' precis
fuger s'oune m'elurar xauu,
y recordant me de coh
ke que s'oune abandonada
asbertas m'inas, olot d'ada
y bones perque es aprop
pote l'Arcebis ab mi
l'am q' dim d' agall cau
y espunt ara n' te plau
vau' a hersegurto aquir

4iro. — ¿E tot això a n' ou decidant
qui podria esp'iarli?

4uru. — ¡Ho!

¿E ara te m' n'erts ab això?

¿E tu d'irto l'iro tu domana
qui podria esp'iar sabent
que te y tremendo a la con?

4iro. — ¿Volén di?

4uru. — El tremendo y f'ora
ke f' de ho d'it sempre; a' de l'ont
ke n' va a cargar passarals
lo fe agor tot f'ent b'runa
y x'ou, no fet ter em noue

li qui se aixó ab los ancalls.
Fira - Però aixó q' pas perquè cantin.
Fura - Però ell lo vol d'una altra
y ara altra per cantar,
per que ~~els~~ los crims l'espantin.

Fira - Els no crech.

Fura -

Fira - ^{3da.} Si hagués cantat

no t'hauriam perdit fora.
Fura - Si hencas, si aixó no hi fa fora.
Fira - Però es tot que xarques
en l'ecicadans, en dix bé
se jargé de sega així
que l'Arxís corre per qui
y qu'algú amagat lo té,
se al sud d'aixó que'l minayre
legat porta gran amor
a n'el seu fader major;
muda bé; ne importa el xarreyre
y dich el minayre; traja
s'el m'el seu d'Arxís a mi
o se no es fomes y faderi.

Fira - 3da. lo crech així?

Fura - 3da. Sí, com n'aja.

Fira - 3da. Sí, l'Arxís a quanta aguem
no se si pot fer parlar?

Fura - No ho vulgués pas ni probar;
no t'creura de cap manera
Per ell lo Dranando es bo,
es honorat, se s'ha per ell
lo veu com d'uns propis fills,
y ja no s'arruyta aixó
que donantli una proba
se que ell no pugui dubtar;
y aixó es lo q' hauré de fer
per al alguna artecia nova
probaré per tot el
a n'el l'amo, fent li horror,
que lo seu fader major
si me deshonrat y me ost.

Genoa 3.
Con mateixos, Arxís.

(15)
167

Arxís - Pas rati manobra.

Fura - ^{1da.} ¿Els tu idreitat?

Arxís - ^{2da.} Si, seu rati
lo Dranando es un orbió.

Fura - Més li orguinaré en las gruas.

Fira - ¡oh! aixó sí, no finges fe.

Fura - ¿Que tal? ¿com te proba?

Arxís - Sí.

Fira - Per passarhi una set.

Fura - Però aquí es tot serot.

y has de dir sol aixó m'plau

per tenirho tot saguít.

Arxís - Gracies Goro, a tot hom

proba que seu son y cor.

creche fins-l'oro; es port

tenirlo a n'el de las crua

y qui y eras pot ~~ser~~ que es fort.

Fura - Vés molt agra, home; ¿fals

que tot m'ostantutan.

Arxís - Sí, sol las oritat.

Fira - ^{3da.} Si, aixó

per que hi aviat l'iguit cop,

veg qu'el orbió es bruc y es bo.

Fura - Sí, bruc no; y meo l'Arxís

es que per fer bé la gaona

se ha de fer per se la forma

Arxís - Sí; com qu'ets minayre.

Fira - ^{4da.} Sí, sí.

Fura - Qui se y veu ofus no errar

d'una mirat, meo fet
que se y pot cantar l'Arxís.
Se, totat per com prosid
y se cansa meo fret
meo tenir lo sort feli
se se ad. ell a las mirallas
quas no Beróit en perima

y n'è molestia per cutura
que s' tingueren d' escopar
si des aras ab novaltres
y et moriraron la tortida.
Aren. — Est; ja, ó mort ó victorias.
Aren. — He; pero n' prechí for...
Aren. — Dem ratió
Aren. — ¿Areni demichí?

De seguida. (P. 10)

Escena 4.

Lo Marxaüt, Moneders.

(Que després d' dir les parts
del fons s'intonen ab fanats)
y registren las accions)

Mon. — ¿Heu un síu aprensions fevas?
Mar. — He no; ja aquí he sentit veu.
Mon. — En las covas que rersona,
y t'eco que repetex
de crits qu' a dirn fan novaltres
fa que fa d' a creua d' altra gent.
Mar. — He no demichí tornia a dintre. (y mira)
Mon. — ¿E... acunyem ó no acunyem?
Mar. — ¿Heu vós no acunyar repastre?
¿Que no sabe qu' aquest diners
heu d' esta apunt aquest vespere
per pagar tota la gent?
Mon. — ¡Mas demichí, noy, a la feyna!
Mar. — Qu' entiañ com de d' martinet
y ja he no sabe; n' è faig la rompa
que hem convingut, donat d' est
los broquets y tots los frastes
y qu' a tota la gent
figurant que los minayres
y veant aut. Está bé. (Yo n' veu tot)

Escena 5.

Lo Marxaüt sol.

Mar. — ¡Dí! Está bé ab unes enginias

(59)
169
y un mal estar y un panteix
que se semble que y cor inflauca
he m' cap a dintre y cor me.
Els ab par lo que fa y pobre
que y juras fora la llei;
tallans del món pot saltarli
ja qu' had saltat ell primer
y els vós cridas a las partidias
no pot cridarlas a se part.
¿Dejau? ¿Que faig? Lo recomendo
vós dirme que d' heu aquest
era una cosa qu' anava
a gran minar, que se temp
vau obrirre segon conta
per bucarhèmit plou y argent,
y que ja, un capi explotada
y abandonada després,
ián per tots covas des brudas
y fantasmas y fallets.

Heu ja ara geransas
per vuschi tranquilament
Per... ¿enganya? ¿recomendo?
¿Els pot trahirme ell mateix?
¿Els a un pite? ¿Qui fa un cope
no pot també se un anell?
¡He! ¿Aquesta desconfiança
en lo pitjor que vós me fa!
Els v' veu ni un quant ab vós;
no m' sempre ab vós tractem
y no podem ni fixar
les la vós que he repetit,
¡Dí! He déu! ¡He vós he passat!
Si qu' he v'... para la gent...
La piteta... n'... arrogada
a dintre del pite aquest
hi had un recobax; ¡repararmon
y fixar a la fi... obrarmon (P. 10)

Escena 5.

Lo vós, Marxaüt anegat.

Mar. — Els se perque ara m' semblada
que parlava aquí un a veu...
Hauria estat el lucit meua;
¡Aquí he had brudas y fallets!

y no hi' e'è ningun de l'itès
 y partit en Deciana mateix
 y els milions d'iu que quasi paruen
 per las covas del argent
 se persignaren. ¡Valgaunt l'àngel!
 ¡Qu'infeli'st home es!
 Follès, bruixas... les infames
 són to bruixes; per mor d'ells
 se brucha de deman' almoyna
 y dormo en aquest acoude
 at damunt de quatre patas
 quan ni 'l lit del mateix reg
 era millor que l'igud' carad...
 ¡Oh! Fora 'l record a queta...
 las compaña... las compaña
 ab un fort y front verd...
 L'Arri' es aquí a las covas
 se portat per consell meu...
 Ara... dormu'm las cordas... (L'Arri' y l'Arri')
 Després... jo partur' ab ell...
 y... ¡Després... ¡Després no valga!
 Per la vergat de las covas... (L'Arri')

Escena 6.

Francisco, Deciana.

Franc. — Interdus de las saugueras
 per obras' en sent lo moment.
 Decia. — De' su veig tot; son galeria
 que se'n venen al indret
 d'aquetas covas tant ample
 apert. Debiam posar ells
 los rippers de plom y plati
 per treuad fora després.
 Franc. — Part am en; així es consere.
 Decia. — Et tu ubar seguir de que el
 es a diru l'aquetas covas
 amagat per tota los se'n.
 Franc. — Uo pot ver a cap m'is parts
 ab lo temps ab que ho can fer.
 Ara veig tot a l'Arri' d'

167
470

de que y covas caldrer ells.
 Lo quartano, ab poca fexpa
 com hi' ha' aras de miner,
 un dir fons me fex a curu
 per tenir aiga apr'fect.
 y ab tal motiu van du'hi agues
 y calasos y l'Arri'.
 L'amo en mi y fe gran contrariu
 mei cond daly ja fe molt temps,
 que jo ly l'Arri' a las terras
 ne hi cabed' fuyt, lo secret
 va saltar me de que a Espanya
 haqui format ab l'Arri' entant
 de conspirar per que torni
 l'Arri' d'uch a sermor reg.
 No penar; de que l'Arri' enudo
 no 'l de cubria, me'n
 enemidu com jon, calterli
 l'Arri' y medi me prudent.
 Perat aixó, cada dia
 sent jo a dormir e a passag
 al costat del foc de carad
 tan fe' me' mina per ell
 que passant per tota terra
 anava a parat al conquet,
 y com la terra que 'l Arri'
 la barrejava tambe
 ab las del foc de las covas;
 lo, encara qu' un xicu apr'pre
 de semblar me mana terra
 pe' l'Arri' poc d'ot qu' anava foyt,
 may vaig carer en l'Arri'
 de que fo' per l'Arri' ret,
 fins qu' alir, de cap suspido
 dono a un altre l'Arri' me'n
 porque 'l Arri' que l'Arri' marro,
 me' amago apr'ph ab a quat,
 veig tot l'Arri' y, un aixó
 uniu un altre corrent

Glori. — j'ohy, paroy! No y conceixien.
si; l'amor meu, ni cap forma
pot una paraula tornar
ni ell s'ha donada, com d'ellu,

Mina. — Miratel; sense cridar lo
ell mateix aqui ha baixat.

Glori. — Que dius un xich apartat
y podreu un escoltar lo. *(Mina y
el Torca)*

Gloria 2.

Gloria, Arca, Minayre. *(ell baix)*

Arca. — Gloria.

Glori. — Arca; no m'enganyas
quan creyas qu'aquí viurien.

Arca. — Que tu parlaves volies
m'ho semblat, y no qu'estaba
alla extremid; de la gont
cuimant lo perque l'hon
del combat ja es a la dona,
no m'ho semblat perque present
parlarte d'ell al davant
y profitas aquestas estona
que lo royo d'ells me dona
parlar ~~perque~~ i tant.

Glori. — Pots jurarte y qu'has de dirte
perque t'ho dir lo meu ple.

Arca. — Gloria; no m'enganyas.

Glori. — Hi perque etuch a entornirte
contenxam primerament,
i ha m' vol.

Arca. — i No animo y vida!

Glori. — i ell orti mar?

Arca. — *Oh! No t'olida*
ni un punt lo meu penzament,
i quan deslebrat a Torraza,
acabada ja la guerra,
plorava jo de qua forma
lo mal hi sense esperansa,
a tot hora oyes alli

miradures lo matge feya;
per a l'esperansa, jades meves,
pero y m'ha cor ora agui.

Glori. — No crechs; mes vell una prova
d'aquest amor tan duras;
de l'agrima; lo ulla pleus
y el dolor qu'at cor tan robar
non prova perque se accedien
l'ona rabeus ni d'aplan.

Arca. — i que vol?

Glori. — Que tem de marxar
y que cost qu'a n'ab, fea, deien.

Arca. — i gloria!

Glori. — Verten sans racoma
y deves ja per venut
perque aqui etien tan perduts
que ja de ve hi ha es peraves.

Arca. — i t' aixó qui pot dirte?

Mina. — *(d'entrada)*

Arca. — i Don!

Mina. — *Hi; jo, que vinch a dirte*
nomant segrar entornirte
perque t' veig porvat y bo,
que lo meu cor se demada
que no t' batis lial y franch
que no t' llumi en la meua sauch
de la terra catalana.

Arca. — i Joseph!

Mina. — Quan a casa meua
del desterr van venir
a mi sob me vas acudir
is, saltar, la vida teua,
que t' portava aqui l'amor
me va dir al arribar
y jo me; que m' vaig fuy
de la paraula y de non
lo vaig acultra a las mina
que ho sabo, mentres miraba
y m'per de del my logra,
quia tota salut de la ruina
fin me vas tot mare exteri
tu par fe de la de la terra
fons un amor a la guerra
que re abat ni noi lo tot.

El fins bancat y colgat
vota ferras, com per abas
y la de dixta portabas
1180 El vers que s'hau amat,

Oraci. — Joseph!
Ultima. —

Mo ho neguis, lo fet
vaig rebre d'horribles porret
agastat de un visat d'or
y aquest paper del secret
Oraci. — Quin patiu, si es veritat
d'un que en tubieu tant amor
vaig mentir y vaig desbraydar
Mo ho patiu que es estat
compromiunt del cor la pena
y corant de l'ira y d'amp
toti, lo darrer top que vreu
justar la Vintiquatrema,
com jurar que si perdieu
lo combat a la batalla
comitant y eterna batalla
contra aquest rey lliurariane
lo vau perdre, la corona
sa rodola al peu d'un rey
que per estrangers l'hej
va indogular Barcelona,
y jo vaig fugir, la sifaria
vaig enterrir al cor d'un trosch
que no havia estat, per sorte,
la doctura de ma cano
y al d'altre vaig anar.

Joh. — Perdeu ma esperansa
penava ja no morir a França
y ja ma terra deirar
No vull que se la figura
ni y les pa picad, foid foch,
Mo vau dir al cap de top
que nostre immortal bandera
es de rale de sant Jordi,
foi creuada de y botxi,
que igual fou bels fur, foch,
perque y men mi no lo recordi
Sub de comulla gramalla
que dugan lo cancell or

las portabau de ma cor
per beu de la ori calla
que lo rey Felipe daut aca
a qui tot li a amada
fian lo gabinete del pi
oride formit de la haulta
y que la lengua ofinsada
que la del meu aca, era
per una lengua estrangera
callava a qui amada amada
Oraci. — Joh. — (Cantant la nova accorpanyit)

Oraci. —

Joh. — ¿Deyu la rojer
que on fa a bridar la cara?
¿Deyu l'ira com a curas
sunt a on mit, de la forest
com blamp qui li nuvo callan
de un q'q'arse lo temps
deu de aquesta roje, a parte
contra lo diu que no imultat
apropi confes, m' heu portat
y en va aturam d'on agrada
ja esta de encadenada
potenta lo temps de
y confunyat fides y ralles
trastornas aomas no pocas
estimant pedres y rras
si no no a bastant agellas
per dignitat, per honor
perque qui no fa lo guerra
contra y qu' vian a l'ort
es un vil y a com traider.
deixar de l'ira y d'amp
l'heut encuniga frouxada
com se lo calumniada
at los brats dandres del camp

Glori. — Joh. — Heu gentit para heu gentit?
mo ho heu per oh esperansa!

Oraci. — Oh l'abrard tot de confansa
fins lo pla de foid tot lo pit

Ultima. — ¿E ho creu que diu del meu
hi ha foid un foch meu vna?
¿Ella pua y guerra al caliu
deu dandres foides com meu
hi a com foid a ma terra,
hi a com foid a ma terra,
hi a com foid a ma terra,

me orim sens exemple fire
la Reyna de cad per puyres
à n'at nostre ameller.
y una rayna e una mare
y una mare à ^{lo que se parla}
no pot veurer ~~entre~~ lo
tan gran cord no quedava.

Glor. — Mirad Araç, lo deingany
at que y have des la guerra
no vol dir que per no ferme
no senti y mes viu atany.
y et no sabèi qu'ei segur
que no ve de la equadray; men
que y varian como lo oeu
ambra lo que vol per feu?
Jolo! y tot uno respirall
pegat lo trist d'esperansa
ist per vola à la campada,
hinc ab un arma ab cad mall,
com lo rock de la mortataya
à n'at pla devallaria
per si aixi brincar folla
à n'at ab suspirs d'esperansa
des cas qu'ei brutit tot
y calla y edia la guerra
y frabada tota l'ansa
sans respirè ni d'un mok

Araç. — ... superant qu' aixi, rigo
¿què vol fe? ¿què m' vol fe fer?

Glor. — Dalt que y meu amor primer
que y de la patria y unigal.
Jol! y Araç, creume y meu pare
lograra y perdo del rey
si tu y quada; y à la ley
del meu cor, ligat d'ed' amor,
darda, veurda quina d'ixa
me hermana que firdon;
si una mbrà aixi veurta
de parar y del dedit xa
do no t' podrè de veur l'anda,
¿ei broda da à la ambició

no sentada un papallo
que lo haure ferdit de randa
y ~~de~~ un brodat de mok,
hi haura un angelat que y at
haure dat à nostre anhal
com brodat de ferdit randa.
Jol! deura veurda haoras
quina d'ixa y quina par
Jol! de veur, y y vola de quada
respiras, d'uplar... ja ploras.
Jol! y tu per que t' d'ol
no abandonas à tu terra
jo auy haure per la guerra
y haure veurda ab l'auora

Araç. — ~~de~~ de veur de; ~~de~~ de veur de veur de
y aquesta d'ixa veurda
per tu à tu meu est' folla
ha estit la font l'amarura
qu' has oit brotar des meu cell.
Meu fill... meu fill al genol
meu gollau de consol
y volat per tot d' esulla,
¿to y veur? Jolo y veur que brota
atons tu y jo qu' d'ixa pau
y veur à un fill vola
y lo de honora veurta.

¿to y veur que volut no nix
y qu' ei folla de seu veur
herque ta de de infat
si un brocal d' haura lo d'ixa veur?
Jolo y veur creide y ferme gran
y amportatol lo r'as
per fer foca contra lo rey
qu' est haure d' haurat folla.
Jol! de, ve; no oit veur
meu de veur del feu amor
que m' unipla y fer de d'ol
y haura po d'ixa fe accidir.
Jol de gloria!

Glor. —
Hinc

¡Hinc!
¡Hinc!
Primè ei l' haura que hi ha
y no la ta, no; ei haura de

qui fallat a' m' al Debor ven
 Gloria. — j'etrai, ad'rai! j'Per Panner
 que t'he d'ue!
 Arcein. — 4i no podries
 4i feo tam p'che na' estories
 v'agent me' home' xeu' honor;
 Quant des dalt dol' camp'parar
 d'ol'ain ad' o'ol' tar' cam' p'parar
 10; contra 4i que' he' m' de' man
 q'urto ab' los' m'ies a' lleytas,
 Gloria. — j'Oh! eto' pe' 4i al, per p'ctat!
 Arce. — Va' Gloria; etan' ob'ccada.
 4to' m'is que' una' de' honrada
 tot' voler a' un' de' honrat.

Escena II.

Los matixos, Arreucado.

Fran. — j'Et es cert Arce! j'Per co' ella
 y feo un' volen!
 Gloria. — j'Robert! j'he!
 Arce. — j'he' aqui a' la m'ina!
 Fran. — Dougu
 q' co' per se' des' contra' est'elles
 j'nech' P'ncarroch' de' salvarte
 y a' salvarte ab' pacto' v'inde
 Arce. — j'Oh! et' si' co' me' no' contincho
 davant' meu' al' nu'rtate,
 lladre y vil' d'ofama' dor
 que' no' m'is que' per' ven'ama
 d' haver' p'ndut' he' a' per'ama
 del' teu' mal' haurat' amor
 van' inu' al' poble' y van' dir
 que' jo' vaig' tacar' on' ella
 l' amor' p'us' de' los' d'ous' ella
 que' no' escolta' a' teu' des'pit.
 j'Oh! De' de' d' aquell' instant
 te' f'inde' tant' odi', que' 7' m'is
 y h'oro' fins' que' deliro
 de' occurr' al' meu' davant.

Fran. — Dougu te' fe' he' o'ca.
 Gloria. — Quin' fi' tind'ra' aixó? (P'p'ua' p'una!) 176
 Fran. — y encara' que' no' m' reclamas
 veig' tot' feua' des'contava
 y et' v'inde' a' salvar.
 Arce. — j'he' a' mi!
 que' salvar me' m'isorable
 Brames' que' ferbe' en' p'robable
 que' jo' 7' de'ixi' este' aqui.
 Gloria. — j'etrai, pe' 4i al!
 Fran. — Dougu Gloria
 Proba' si' am' am'is' pot
 perque' veig' q' ag'rat' x'ic
 com' q' es' molt' flaco' de' memoria
 d'ol'ida' de' que' d'ue' arma'
 y de' que' est' es' de' armat.
 Arce. — j'Oh! calla' Arce! per' pietat!
 Fran. — j'Oh! perque' m'ocore' alarma!
 6 j'He' he' cap' in'conveni' aut
 en' que' jo' te' proposi' end' h'ache
 y si' om' agrada' 4i tractes
 nos' ent' enguem' al' moment
 y si' no' te' agrada', t'ra'
 cadescu' pe' 4i' seu' cantó?
 Gloria. — 4i' aixó' ja' es' una' ratió
 perque' d'esselti' y no' m'is'...
 Arce. — j'Que' tam' de' mirar' si' o'rit
 te' co' or' y no' te' espanta'?
 La' mate' llavor' que' d' planta'
 sempre' te' des' dar' mal' fruit.
 Fran. — j'heu' reb' a' volta' regant' he'
 y' traballant' he' 4i pag'he'...
 Gloria. — j'coll'ant' que' he' per' d'ra' ven?
 Arce. — 4i' que' te' infamias' excollant' he'
 ja' de' honra.
 Gloria. — j'Arce!
 Arce. — En' r'acione;
 Fran. — per' ella' escolta'.
 En' igual.

Arin.
Fran.

¿Vents?

¡Oh!

¿Vents aqueste timbal?

En tropes de Barcelona
qu'arriba aquí, tot lo plan
vostros se us ha descobert
se sab ja que tu es de cart
aquí d'ira y us arribant
tropes per s'itar las minas.

Glor.
Arin.
Glor.
Arin.

¡Calla!

¡Oh! ¿Es mort!

Per la vostra mala sort
això es la mort y la ruina
et n' aquí hi ha una campanya
que servir per v'ridar
los miners de travallar
jo he id a prop y se us demana
tant de corda que v'rien...

(Se marxant uns per v'rt falta
los v'nda deixantlos penjant in
fide)

Po, com d'padri major,
se m' que l'pau me llo,
los canins per tout podren
fugir ocults des las minas
tu y los teus, per un etran
podentor això salvar
des las mort y des la ruina
y jo mateix, convingut
ab los miners de us d'ira
he dit que n' las campanyas
l'ou en mitj des las guerdat
baixant aquí a buscar
d' qui n' m' ray a travallar
ab això d'orden d' l'ou
que se m' ves d'ella robar
et salvar los v'nda jo
e m' d'ira que no y la campanya

vidant aquí de Pau Viciana,
Potega en una mar de pl.
Glor. — ¡Oh! No, no, no, per pietat!
Arin. — ¿Que no d'ira? ¿el ter no s'ports
primer d' voler per morte
que n' no ser d' aquest mallat
¡Oh! May, ¡Poca v'rt travallar!

Fran. — ¿V'rt? ¿D'on te. (¿D'on se las cordas y se li
queda a las m'.)

Glor. —

Arin. — (Ab ira terrible) ¡Oh! ¡Oh! ¡Oh! ¡Oh! ¡Oh!
Ving a. ¡Oh! ¿D'on se las cordas y se li
queda a las m'?)
per v'rt ab las cordas que se
queda y li v'rt la d'ira xant)

Incena 12.

Los mateixos, to d'ira xant.

Mar. —

(D'on se las cordas y se li
queda a las m'?)
seut a la patria travallar.

Glor. —

¡Oh!

Arin. —

¿L' d'ira xant!

Fran. —

¿V'rt? Jo, n'.

Mar. —

Goyas que s' moven de fols
per a frenorar caudals
acunya en l'or a qui
y s'arrabas per las guerdas
ora q' acunyas l'or
per pagu a las gort de car
que vol defensa a la terra.
(¡llaladica!)
D'o ab m'í

Fran. —

vindrei a ocultar v'rt, tu
que ja s'ab que s' fins regu
perjo a d'alt a d'ira que aquí
no hi ha ningú, y advertix
que n' per males ventura
vegut los fons regura
lo f'ra od' nos f'raix,
quan v'nda en Viciana aquí
jo he d'ira tot seme pietat

Yord. — En qu'paig de pat lasto...
Yiro. — Ulla fo se prisiener
Yri. — En qu' paig d'innocuosos...
Yurn. — ¡Calla, si pot ser!
Yiro. — Jo com que tincis fama
de ser aixeric
drama que se drama
del cau me he sortit
Yord. — Jo com que m'adormo
sempre en despolitat
a tota m' conformo
aqui i ja perdit.
Yiro. — Me diukow manobra
don dururat
ni un ajuda a l'obra
se ajuda se volgut.
Yord. — La bruixa fa dia,
me diukow per tot,
donch fem bruixoria,
no s' perdi ni un mot.
Yiro. — ¡Calla com nit Diukow!
Yurn. — ¡El tal, donas, bit!
Yord. — En que se s' culpable.
Yurn. — ¡Calla com he dix!
Yord. — No puchis a que m' fida.
Yurn. — Pas a tidi neguider!
Yord. — En que se un avizo...
Yurn. — Despreu sercu vos,
¡Que seya?
Yiro. — Qui ajuda
jo dans he volgut.
M' donch heingua muda
y chèn dururat.
Mo m' muto al despo
furgant com un tou
al se a qui a he com...
Yord. — Despreu y f' plaus.
Yri. — Deig los d' en Viciana
pe l' brode a campate
ell mateix se mana

9 aben ajarrats.
Lo Simbal que mon
a Simbal finget
ste a n' l' alon
que m' he extremordix
que m' crayin qu' trope
que m' ve a s'itar
que m' volha, y em copa
y em non d' entressa.
Yurn. — En dir donch qu' a fosa?
Yiro. — Yero dient volament
Yord. — Yordan a la cora...
Yord. — ¡Voi meo dit gent!
Yiro. — Elavro de reguider
sonar he plomat.
¡Mol Namh! La partida
se he i cau guardat
d'igi hi ha d' desora
qu' de qu' ad per ca
Pas sabra alguna hora!
Yoth. — Uxio es vull dir jo.
Yurn. — Despreu que m' toqui.
Yord. — Pas enper, fura!
Yiro. — Que no m' equivoqui
ta sort he volgut
pensant allavro
se cops he heuat
que per queta cora
hi ha i nou oblat.
Yoth. — Uxiratel. (Uxirantle a terra.)
Yiro. — Que gola
de d' rotua pot aut
al corda y currida
que en Uloch tot d'ort
volament a tacar
se bronca he se
molt fortan...
Yurn. — Molt macas.
Yri. — Se no, he dit per mi.
¡Mol hi baixan las tortas
las cals y el morter!
Donch pu! deixas corrier
y a se l' teu que ser.

Phorvoin de ho gela
m'ho troat del furat.
De vull ho curriotas
las jordes has canxat
d'hoon ja m'pi penjo
com canis de guax
y baxia y me penjo.
~~com canis de guax.~~
N'f can nos reix

perque sabent qn cans
no vint estament
ja q' pot cans a cans
combatre al moment.

Jorda. — ¿decahar catxassa?

Fura. — Parlem ara est.

Jorda. — Gabriel lo que parra
he y bé de tot, etc.
Aqui ho vingut toles
com saig cada nit
l'olliva que hi ota
no mèn pi ventit.

Fura. — ¿Ventit y jiu rordas?

Fura. — Callam Bordegas.

Jorda. — Saig perque m' recorda
alla ho ut finchi jo' far
Dar rera tan troas
que vejen allí
com saig las nits toles
m' en pso a dormi.
Al cap d'una setma
me ve a despertar
las oas d' un q' murmur...
me pso a excollar.
Tran en Veciana
y el Brencudo solo...

Fura. — ¡Qué bixón!

Fura. — ¿E' Demam
que calla n' ota.

Fura. — Don ho est a laorra
Don ser per mal d'ix
qui deu als de fora
com q' entra aquí d'ora

Fura. — ¿E' aixe no sabras?

Jorda. — ¿Podrà o no parlar?

Fura. — Parlem.

Fura. — Cortesia

¿han dit al entras.

Després en Viciana

las tolas has ent;

que son bi' demana.

Fura. — Ja m' porta mèn trist.

Jorda. — Com l'altre ho ignora;

a que has contolat,

plena de polvoras

agui ~~hadam~~ quedat;

y agui abantuada,

se trovan aixi'

de las barrinadas

que s' foyan agui.

Fura. — ¿Yout l'orra? ¡Podran!

Fura. — ¿Y qu' on diferent!

Jorda. — ¿Cón qu' una se dona

tot lo que no sent

per tot lo qu' en deyan

ent on dret has pogut

que tot nols ho foyan

ab totas quietut

per se una pillada

y per dire a d'altre.

¿han dit se parada

de forho proces.

Fura. — ¡Dafame!

Fura. — ¿E' un hadro?

sempre ho hem parlat.

Jorda. — Et m'ell nols bi' caadras

se se un a maldat.

Alors en Viciana

en un gran

y al punt com qui man

ont d' una bi' pignat

sent las nits

se oit has no obat

qu' a n' est agui y porre

l'entut d' honie ho vret

que se las roca manya

ort gaba d' d'ora

y ahar que us engamp

solo porque es preciso
 Mira. — ¡Mira! ¿qu' es astucia!
 ¡Quin' crimen! ¡Quin' embudo!
 Mira. — Hoy que tanta Lucia
 m' ha dat' elon' lo' uita,
 Gord. — ¡Oh! no a' q' al mimayre
 que yo y' arau' de tot
 Mira. — Yo sem tardar gaire
 y sem dir un mot
 fare que clar vegi
 que tot es un vil
 D'eu qui' au' m' ensej'
 tota qui'm astut.
 Gord. — Despu' d' auer dirre
 las cosas en entrat
 lous pu' despedir te
 ¡D'eu! hi ha pradet
 Has entrat lo pu' lantre
 haem contras de do
 y ja aqui un de antre
 portau' el rallo,
 quand un lo detura,
 l'atrai se n' endu
 li diu per ventura
 que y' talve saqu.
 No n' val' fraydor fora
 y' aqui n' es to,
 la gloria, que plora
 diu que y' vil en lo.
 Entris lo mi mayre,
 li diu lo que he vil,
 no m' crew poch tu gaire
 se n' tro a' n' ella f'ost
 y jo que no hi musco
 l'atrai se tuncat
 hi ha fuses y bunc
 que son dechi y ha pradet.
 Mira. — Si e aqui i la cosa?
 Gord. — Si' arnaga aqui diu.
 Mira. — Si' el vil en i fora?
 Mira. — No pas el bon fin.
 El P'bra, manco tro,
 amunha el moment.

quan lo foch no rebra
 tot es lo repente
 Tu apunt de n' el fite
 probant mi quant vol
 per si necessari
 maldon, que's o cal.
 No detras la cosa
 que y' troca al entras
 talde ja y' que un fite
 y com' edm queda.
 L'heu arripida
 hi m' q' haq' n' entrat
 Despu' de requid'
 est' f'uda y al' est.
 Mira. — D'eu que m' surtygu.
 Mira. — ¡Eh!
 Mira. — Per lo senyal... (Per se senyalant x
 y renant.)
 Mira. — Otra, que y' conigne;
 jo te generat.
 Jo meu d'au' avos,
 com' intaligent
 per lo qu' has fet ara
 jo t' hanbra timent.

Gloria 17.

Don matador, Olimayre, Gloria.

Glor. — ¡Eh! Saluta!
 Mira. — ¡Oh! Estem perdute.
 Mira. — ¡Mira! del que es origin' es
 pregue aqui nonthos de
 ¡e' estem f'orms y p'cingats.
 Mira. — Veyent que ja no podries
 com' enca a n' aquells d' alli
 hem surtit arrente d' aqui
 per saltar las galerias...
 Gloria. — ¿E quan hem estat al fin
 que torna al borden...
 Mira. — ¡Yort m'ador!
 Glor. — ¡Veyem la porta guardada,
 vintut qu' hi parlan detras,
 Mira. — ¡Mira! hem surtit requit
 las abtras m'itides... ¡Ja!
 Mira. —

y veig qu'as ordres fingides
Jura. — ¡Oh! ¡et mi sud frontal desseguida!
(Li d'èsson uns farats, l'ordre
se'n va a propu de los botas)

Veia. — No vos colgüen veint!
Prima totas las torpidas
vint per miengon e fravaon
leuon d'epuch al l'èsson pros
y saluda las vestras oricas,

Mina. — ¡Oh! De navon, Petriol! May
primen morir,

Jura. — ¡Dè, nostrame!
gloria. — (Virge del cel.)

Veia. — Lo redamo
as nom del rey,

Jura. — ¡Jéixo' ray!
Fam bé en nome del meu ray jo
en redamo que tortes

Veia. — Ulli orca l'èsson obriu;
no es rocam portat es aixó
que, al pedra, d'inni nuclada,
tant las penga als ulls de tot
el bellent al los p'icots.

Escena 20.

Los mataxos, Jura, Marxant.

Jura. — ¡No cal perquè ja es badada!

Jota. — ¡Oh!

Mina. — ¡El d'èsson!

gloria. — ¡Oh, vida meua!
Festa per dit!

(Oh haveria obert las portas has
reput una cosa iterrunada per
fornal de quatre bras y las
replandit d'una fofia de
al misty hi ha una magnima
va n'aurigaat moneda colada
d'onades d'or y d'arxant
de unió de guo d'adelastru)

Veia. — ¿Qué hi ha aquí?

Mar. — Prou la máquina de ped'è
d'no Robert, per ordre d'una
perque es l'èsson monedat.

Mina. — ¡Oh! Se creche qu'èsson l'èsson!

Mar. — Acuyam moneda d'or
pe' Rey Don Carlos Tercer.

Veia. — ¡Oh! ¿sufrendo tal circunstancia!

Primeros. — (Los misengon van a tortes
quan los atara lo erit en
furo-lira dalt del furet
de las covas)

Escena 21.

Los mataxos, Jura, Jota.

Jota. — ¡Oh! ¡las cosas de los trabajos
Veia. — ¡Oh! ¡las cosas de los trabajos!

Jota. — ¿Lam?

Jura. — ¡Qué!

Jura. — ¿En moxio d'agui por re
sem que m' dolga a lo canaia
seu morte.

Veia. — ¡Oh!

Jura. — ¡Dè!

Jota. — ¡Lapida!

Jura. — ¿Qué hi ha?

Jota. — ¡Arxant! (L'èsson per las
22)

Jota. — ¡Oh! Se un bras

jo d'pujo d' un altre gran

et d'èsson. Festa a las

de n'agui y bint colas d'arxant
no hi arribar, ¡Oh!

Jura. — ¿Entrar!

si avancia de cap manera

coses d'èsson del Arxant d'uch

agui de pulvora plava

de forti en temps barrinadas

hi ha las botas de fofia
que de quart et d'èsson pena

y si es moxio de un pan

ha y fonal de las botas
y que en d'èsson tota
l'èsson fofia de rram.

INSTITUTO
DEL TRABAJO
ACCIONES
N.º 2576

acto tercer.

La oplanada que hi ha davant de la casa del
 Almirante, de la església de la casa al parer de
 mont del dretal, al dret de muntanyes; alguns ar
 bres y al cost dret del porconi un peu que hi
 ha obrant qual certitud esta subscriguda per los
 braves de fe; lo peu està apuntalat y aporcha
 hi ha una arena y herbes propus del ofici.

Granda permissoria.

Guasul, Hirulicy, de minayra.

(Lo ten acordat a las bandes;
 Furo y Firo dret.)

Furo. — Demunt de las faulas
 deus la porra,
 lo tinte las guardas
 m'ajuda y m'ajuda. (Se Furo)
 Lo y de las la terra
 y avant a costa plani
 hi ha comat de guerra
 de cinch castells.
 Lo ha dit lo porra, an
 que fual y fiscal.

Firo. — No falg, y al cas clar,
 contra un criminal,
 lo dit del Furo
 talon lo qu' a dit;
 son dretes y herendes
 per que d' un dret.
 Si en cost que la terra
 subscrit has comit
 si en cost que la guerra
 per de d' ha per dit.

Fura. = Oh! de V' compans; tot le poble
ho veu cond' en q' jo igual.
Fura. = Fobli'me meuen lo nebrame
Fura. = Oh! de; aquet hi c'ra agat.
Fura. = Pero ja tant maladaria

ja tornava a suspirar
de que en para a la meina...

Oh! de que tot plaga't...

Figui lo de la moneda
que las estava aranyant
per encarrich del Exarcondo...

Oh! d'obriru aquell cas;
ab una perba s'ing' de
coberta de rocam; Bah!

Jo he parlat ja ab lo notame
y jo t' que jo hi observat
li has tingut bels ulls la veua
y he meina tot net y clar.

Fura. = He; pero deixant això ara
y anant a n' alt altre cas;

expliquem lo q'iem las coses
que un heu pogut arreglar
qu' havent pracant de guerra

y haventse per qui aixecat
tan robrament tan partida
que mana l'Exar, c'ra
tot de modo y de manera

que a mi de no se atacta
per les trobes; od en Decians
en tracta de en cond' n' may

l'haiguenes ofer, y en c'ra
de lo que jo hi observat
han veig qu' això al cap y al ultru

l'acabara fent las pueras

Fura. = Oh! egal ten; lo fer las coses
com ho de feru Rius cap!

de quan n' de mort no no comptu
de obrir, apra s'haunt
lo obrer per s'ag' de contes
no tonau vergonyas. Oh! gran!

Fura. =

Fura. = s'heu al gra?
Fura. = Oh, home; jo era
vintent ab los nob' benets;
mentra aqu' heu fet en l'entru,
y no se lo qu' has parlat;
expliquem...

Fura. = Quan de la meina
jo veig a las veuas d'arany,
com de rob; per me encarrich,
ellu hi es una; me xich me tort

tu, jo me veu casu de torra,
en l'ost d'arany a cavall
com un edecant de arya
també per ferat de salt

las d'ara per las meca ordi
y allavora veu passar
que tot d' un cop en Decians

y de ten meinyos; malafel!
vintu qu' d' a la p'ona
ab jo allí prop; qu' era l'gat,
y mentra l'obriu y de notre

ja f'ava l'home per salt,
de f'ava a f'ava en Decians
li pag' per un tracte.

Fura. = Oh! deant.

Fura. = Oh! oull galu; aquet tracte
no ho veig par; s'p engaliet
com orca, qu' hi ho mi medi;
y en clavo l'oc g'rat de d'ara

de l'Exar, a heu de paraua
de que mentre m'heva'te
copp; f'ava'te las meca'te
ni en n' de coses, cap mal y

colbra f'ava; y de l'Exar d'ara.
Fura. = Jo en par; com un pot

Fura. = f'ava'te; va plorar d'ara;
y va dir que no que may
mentre de origu; pat f'ava'te
lo que es per ell apra't tal
y que y m'heva'te.

Fura. = Oh! home!
de Decians? Et al f'ava
tot lo que; c'ra; mecomer
que ho es valent. Oh, apecta't!

Fura. =

Escriba
Lo que oyó y vio en el campo de Jarama.

Firo. = ¿Vayas!
 Fura. = ¿Qué?
 Firo. = La Herda que ve ahí.
 Fura. = ¿No fingas por que no
 Fura. = también vinbre del conuenci?
 Firo. = ¿Ningú le pot ser cap mal.

Quema de
 Los mataideros, las Herdas.

Fur. How dia y bon' hora
 Firo. How dia. ¿E' de donde?
 Fura. ¿Lone fevino las traua?
 Firo. ¿Lone dia?
 Fura. ¿Lone fevino l' amunijol?
 Firo. ¡Ah! Sí. Mita conder.
 Fura. Pero he o'ngut ara
 Firo. porque ab quatro met
 Fura. qu' a nu'la tremendo
 Firo. m' ha dit no f'ed m'elt
 Fura. se on' haw de perhadar
 Firo. memorias de dol
 Fura. que... f'aque nau' nime.
 Firo. ¿De pare piador
 Fura. feu on' que no gya
 Firo. per d'iblas de tota
 Fura. ¿que possa? E' pligauon.
 Firo. ¿Lone?
 Fura. Que he diguin tot.
 Firo. Ahí y callen no
 Fura. porque es horroron
 Firo. se era any curora
 Fura. m'elt r'ica. ¿Dob?
 Firo. M'elt.

Fura. Le mas Pero d'ellor
 Firo. se les dit aforas
 Fura. ora y que fevino
 Firo. mas gya a las poruider
 Fura. nos fruite y man' m'
 Firo. de + m'elt de parades
 Fura. ¿No ho fevino.

Fura. Al auer
 Firo. ¿Vian a casa,
 Fura. con tot de coleu,
 Firo. lo de del m'elt f'oma,
 Fura. m' pare fet. ¿E'
 Firo. jo que f'ed m'elt en
 Fura. caudat de f'ed m'elt
 Firo. y el m'elt de con
 Fura. tot honit y tot.

Fura. - ¿No ho tal con gya
 Firo. - ¿P'rao parlas ab lo ca.
 Fura. - ¿Lo pare d'au f'evino
 Firo. - ¿qu' era l' m'elt. ¿E'
 Fura. - era un pobre jayo
 Firo. - volgut de f'ed m'elt
 Fura. - ¿La f'ra h'ima casa
 Firo. - m'elt cap a m'elt,
 Fura. - y ell' fins ab lo f'ed
 Firo. - de ser cop'ed m'elt,
 Fura. - per to y un' sant h'ima
 Firo. - tenianlo tot.

Fura. - ¿P'rao jo l' conuenci?
 Firo. - ¡Ah! V'ed de f'ed m'elt.
 Fura. - ¿Lo pobre del jayo
 Firo. - tenias m'elt. ¿E'
 Fura. - per otras gya
 Firo. - m'elt de f'ed m'elt
 Fura. - a' d'ira l' argu'ia
 Firo. - las d'iblas de f'ed m'elt
 Fura. - y quan cadu' de f'ed m'elt
 Firo. - ¿V'ian a f'ed m'elt

lo vell s'airecaba
croyentz estar tot
y entrout l'engardien
tantantse: foros
cullira y cantaba
florim y rinxons
doblats des quatre
ducats y unars d'or

Hoy.
Hoy.
Hoy.

Sell mides; ande cullirna
[Oh] Esporas bajoko
des nauens no sabras;
ho ceqans tot d'or;
mes era l' meu home
tme fill des dabo
y deyar qe se fari;
en ochs feres tot
rarois qas d' donan
estona des qors;
Et al cell qas no en cap
contava rinxons
doblats des quatre
ducats y unars d'or
y a tot ab la punxa
d'uns ganibets
hi foyas una sauya
tant guilla de l'or
xin dubtes ab l'or
de sauyalats totz
per si auens hadren
a paudre l' fruer. l

Hoy.
Hoy.
Hoy.

Jell' ruxos l' avara
Hoy. — Anagad' fratero
Hoy. — Chixi citada un cop
quan autran de l'or
de hadres a casa;
nuo morro l' ruyder
no olivres la fista
y di ulli gstant foch
fahadas las carar
no negres ord' foch
garrotan d' auers
li preuen tot l' or

y mas n'hi deu auen
per fragz des totz

Hoy.
Hoy.
Hoy.

Has es pucal
Hoy. — Jo alle eis uns raxo
des marles una citaba
unq se ab la fratero
gloriat se meu cor
miraba l' meu home
gstant se l' palle pad
lligat a una Paula
autro y malha d'or.
Dir qe una parada
matar es ab d'or
se de l' d'or l' qe
mort araxen totz
Et a tot ruxos d' hadres
guinat per uns cel
ques les manes ruxa
fin araxen del fruet
anavon; anavon;
buscabas ruxos
secretz a las arcas
pustirar per tot
y fin l' arguimera
low se es calli ens

Hoy.
Hoy.
Hoy.

Hoy. — Melan meu gogon
Hoy. — Barcabes meu or
Hoy. — Barabes des l' or
les ois hadregot
tota l' autamontals
d' auens se foch;
Pas hi juran las palla
sa auen en qe baus
ja el cor p'rovan
que ho d'or tot l' or
s' alle autro la flama
seu ruxa totz
Et a tot ruxos d' hadres
guinat per uns cel
ques les manes ruxa
fin araxen del fruet
anavon; anavon;
manabans ruxos

son d'autor del cost
lo front q' ancor es ple
tin que y de la mancha
mudant d'infancia
sem may se'ta parte
en s'ha en del front
d'una fessia a l'ovella
l'apaga lo foch
y al fougues d'ailleu y al vin
endubtant el pal bords

Yura. — Pot per per matarlo.
Yura. — Per fixarora mes or.
Yoda. — El avon ja del cost

caig per dret al munt;
quan o'ra cobrar l'empie
vaig paure l'apostrom.

El lladre al cost
vau d'irte riuote
que n' al no t'uaon

mitx al l'iora i la
auant a l'ortilles
al borch de l'ongray

lo fill al dubant
d'un gotch a n' al fan
parat les tres d'or

seurial ja mort.
Yura. — Tant l'ordi; qu'on l'adria
Yura. — Ma se un b'arora q' m.

Yoda. — Hi l'act una covre
no ho era per tot
y com l'or vola
lo fill del seu con

no condon l'adria
no condon lo borch
ni una fill d'ordre a can

y va cad' un p'ou
y tot q' d'agulls l'adria
tantu' impansio

lo fill d'au d'ordi
per tot' adria
tant per d'au au la p'ou

repats d'adria l'adria

(71)
192
per se may pogues a
d'ord' adria l'adria
Yura. — El l'act no d'ord' a
Yoda. — El m'ad ja ord' mort
Yoda. — De m'ord' l'act

de pena q' d'ordi
va mort' adria l'adria
d'agull grand' d'ord' a

y ja q' la m'ad guare
quand est al m'ad
perdu' ab la ruina

ab la ruina
y d'ordre m'ord' ple
de ord' au la caua

de front d'ord' au
au la vil figura
del f'adria

per portat las mancha
l'adria auant del front
ab l'adria d'au d'ordi

y d'ord' au r'adria
lo m'ad d'ord' a
sem d'ir may ni au m'ad

Yura. — El no era b'arora?
Yoda. — i el l'act no d'ord' a
Yoda. — D'ord' au d'ord' a l'adria

y el borch per tot
per d' adria la guerra
m'ad y m'ad d'ord' a

quan per d'au d'ord' a
al fill del m'ad cor
va f'adria d'adria

si n' ab batallons
que lo Barcelona
m'adria ab cor

per l'adria l'adria
del rey r'adria d'ord' a
per al can r'adria

lo fill del m'ad cor
lo l'adria d'adria
qu' ho can r'adria tot

y can agant l'adria
f'adria m'adria
que d'ord' a la mancha

fins d'oraat del preat
 que veas bé parada
 y plantat sob un mot
 de puidorom quant en
 mas d'itaa & n' al maó
 y al pit tot engruna
 vas ferme i maó cor.
 & auy... (Amorós jopaym)

Fura — 3 d'itaa vankor.
 Fura — De un oig riuat al gorg.
 Fura — bouy...

Escena 4.

Lo mateixor, Minayre.

Mina — ¡Mala!
 Fura — 2º amo.
 Fura — Calluli bé aida
 n' i cas al sabia
 podent fer tot;
 d'itaa, n' en ferre
 sabra lo meo goro.

Mina — 3 d'itaa d'itaa de goro, podé!
 Fura — Foy, rose un tra d'itaa:
 n' hant d'itaa arcamp
 n' hant d'itaa glorió
 a n' porten balausas
 a por los peccadors
 a no d'itaa quan ferre
 a los peccats de tot
 a hant d'itaa arcamp
 a hant d'itaa glorió...

(E' d'itaa d'itaa y oraat
 ser lo baix se n' oraat ar
 cantó se p'orant a un
 plor una oraat.)

Mina — 3 d'itaa un d'itaa la m'ida?
 Fura — 3 d'itaa no sent? L' oraat.
 Mina — ¡Mh! d'itaa hi no quiten.
 Fura — (De m'ida v'eteló.)
 Mina — 3 d'itaa d'itaa a la m'ida
 y de 2º amagons.
 Fura — ¡Mh! 2º cor de la m'ida!...

De l' call taber tot. (De 2º cor.)

Escena 5.

Lo d'itaa re, Fura, lo m'ida.

Fura — 3 d'itaa foy? 3 d'itaa te n' paraa alguna
 que t' m'ida tant captivat
 Mina — 3 d'itaa a qu' oraat de v'eteló
 lo tant molas fortuna,
 & m'ida que t' m'ida un m'ida
 quan no n' n' oraat un n' oraat
 no oraat v'eteló l' oraat;
 — 3 d'itaa y l' oraat mal tot.

Fura — 3 d'itaa oraat? 3 d'itaa foy?
 Mina — 3 d'itaa te no p'orant?
 a que no oraat que l' oraat
 oraat oraat a qu' al la foy
 de d'itaa que l' oraat
 per n' y m'ida salvar
 y oraat tot per oraat
 com h'orant tot dar d'itaa.
 Fura — ¡Talla re de v'eteló!

Mina — 3 d'itaa
 no bastava, oraat una m'ida
 que a m'ida oraat se d'itaa
 y que d'itaa que oraat per se
 hi amagons oraat, d'itaa,
 y oraat tot lo que la d'itaa
 m'ida oraat de fer m'ida
 & de m'ida; no oraat m'ida,
 lo m'ida oraat tot lo m'ida
 tot l' oraat.

Mina — 3 d'itaa
 pero may p'orant
 per a d'itaa oraat l' oraat
 lo h'orant lo fi. d'itaa y m'ida
 y tot perque sou h'orant
 una qu' oraat m'ida
 hi m'ida l' oraat
 per n' de 2º d'itaa foy
 oraat m'ida oraat
 d'itaa, oraat l' oraat
 y oraat d'itaa oraat
 3 d'itaa oraat tot lo oraat.

Fura — 3 d'itaa
 acaba ab oraat tot lo oraat
 y un m'ida tot de m'ida

Hum. 2° Le Diable?

Missa.

Hum.

Missa.

Hum.

Missa.

¡Oh! ¡Martirio! (Mirant el cel.)
¿Què és?

Que ho veig d'hi; en Robert no era
joly, ¡j'gracia! a Déu q'als sent!
¿Per has caigut d'hi ulla la vençut?
¡Oh! Mas! ¡Fonda! P' nimis plena
de sentiments amargants!
Él és qui es fill de Robert!
Fill d'unos germanos meus
que Déu a la gloria reua
seu b'p'te té, n' est' d'els cost!
¡Pobres Martirs! on la gloria
no es tanta aquant s'en fill
com si foud' joly partit!
on q'p' s'pot veure el q' no die.
P'o tabi amo a' ma germana
estimava; ab tot lo cor
m'ig para estimar ab amor
lo seu fill, y ara en demana
l'amor béu sentit per ella
que per salvar d' un partit
se matau' mati aquant fill.
¡P'o n' ha eut una negra estralla!

Hum.

Missa.

¡Oh! M'ig que com se imaginar.
¡Oh! 2° Le Diable que! ¿D'hi que a' val meu
beixi y oil rastroi d'aprent
com lo d'exte? H'amp de ruina!
¿D'hi que fugi las ocultas
d'uns castafalch y que l'horra
de sol, taqui ab ras de honra,
May. 4° ad' s'p'nas, igualas
seu salote a' ma' bou dat
n' at' pot v'ir' n' te' ta' mal' d'ia
morir d'eny, mes no es justia
que d' quedi se de honrat.

Hum.

Missa.

tant jo p'uno igual a' tu
que ja ho hinch preparat est.
No n' diras a' virgu' tu me
y no de robra' rei virgu'
¡Oh! fonda! ¿qu'at' me fonda!
4° estimava ab tant amor
que lo d'creya ho me d' honor

per me que se a' p'ocau' a' z
lo d'ant' est no mal' iustit
y cruel dat mielta regaia
y lo creya orat'ura dei
al aban; mes mal' f' an.
Ma' abir... Las meins emp'ocha
d'armas, l'anginy l'acompar
moneda f'bia; Putcar
de saber se ab proba' certa
qu' havia' negat f'p'p'ar
contra la patria; y d' unu
que se m'p'ito... ¡Oh! f'p'p'ar
de tal' a' uuy nostre honor!
En lo moment que se m' proba'
lo que d' el sosp'ito... f'p'p'ar

Hum.

Missa.

¿M'ig, de mi' estigau' rega.
Per me' f'ad' qu' ho b'nap'ra'
las justicia' humana; jo
que m' tanto al cor la d' d' d' m'
se qu' haig se color la d' d' m'
de qui no s' pot' se com' lo;
mas se cap' modo al' r'ap'at
may lo memoria' regaia
de la germana' estimada
qu' ante a' n' al' al' r'ep'ant.
¡Oh! ¿e' té, del ran en cap'la
que se d' d' l' enuig aplaca
me' con'loria' que taca
lo f'ra' de al' ab'nt' a' ella,
Ma' tu' ha' f'p'p'ar una d'ia
que se f'p'p'ar se la d' d' r'
4° n' a' r'ib' b' y can' l' emp'la.
Ma'...

Hum.

Missa.

Hum.

Missa.

Hum.

Missa.

¿H'ona!
¿qu' d'?

que d' aqui. Ma' f'p'p'ar, rep.
No can' f'p'p'ar me' l' d' d' d' r'
per tu' a' cap' m' b' d' qu' d' d' d' r'.

4 fustes para lo tiempo d'agua
qu' era can que se lo alle m' ex
Glor. - ¡Oh, qué vent! ¡Quiera dedita
las v'guit por tu y por mi,
y por tota, la pasión dejes!
qu' heo ultrero, lo tuo exponit,
¡Heo fan flakimad, f' fundi ad!
y deo tant oidi, que f' d'inde
firu f' latino porque peano
sint lo tuu tirat d' crono
que lo em m' gu' agat a lo f'ano,
f' d'firuano, echaos en x'ch
hacome d' acaba aborritos,
y, all' am, ¡que d' se infelli!
5 gume lo queo have cono meo
y jo que f' vult cono em
d' haguea aborrit aborrit f' am
tror ~~mal corb gagan~~
lo neutroa qu' agul haves
y d' vult que f' deu agul

Rob. - En harto, jo no vult d' d'ntem
no lo h'ndem no f'andem
lo deu amon; jo id' em ego
que vult lo meo m' f'igul
d' no d' en' cosa por cosa
d'v'rat lo queo em al h' m'ey
to v'ng p'ly lo lo m'v'ed
queo no f' lo babo f'ar, no v'ch
y lo meo v'ner no abute
lo can deo v'v'it queo d'ro
paraulas d' amor a lo h'one
por m' al m'v' no aborrit.
¡Oh, glorias! h'v'ne lo v'ca
qu' heo v'v'it f' m' ang d' v'v'it
sed f'v'v'it v'v'it d' honra
y jo a lo h'or lo cala
hi h'v'v'it lo lo h'v'v'it
qu' h'v'v'it d' h'v'v'it f' m' v'v'it
y d' lo lo h'v'v'it v'v'it d' h'v'v'it
v'v'it v'v'it d' h'v'v'it v'v'it d' h'v'v'it

hi poig los vultas d' h'v'v'it
~~de h'v'v'it v'v'it d' h'v'v'it~~
queo f'v'v'it lo lo v'v'it
v'v'it d'v'v'it d' amor y f'v'v'it
a las deo v'v'it queo f'v'v'it

Glor. - ¡V'v'it f'v'v'it!
Rob. - ... Lo v'v'it
Glor. - queo por que jo h'v'v'it v'v'it;
p'v'v'it queo v'v'it v'v'it f'v'v'it
lo v'v'it v'v'it v'v'it v'v'it
al al, y d' v'v'it v'v'it f'v'v'it,
y al em d'v'v'it, v'v'it f'v'v'it
deo v'v'it lo lo f'v'v'it f'v'v'it
y f'v'v'it d'v'v'it d'v'v'it y f'v'v'it,
deo f'v'v'it d'v'v'it v'v'it d'v'v'it f'v'v'it
queo no v'v'it v'v'it d'v'v'it
no f'v'v'it d'v'v'it v'v'it f'v'v'it
d'v'v'it cor deo h'v'v'it v'v'it v'v'it
¡Glorias!

Rob. - ¡Glorias! ¡Pot' m' f'v'v'it
queo queo f'v'v'it v'v'it d' v'v'it
v'v'it v'v'it y v'v'it v'v'it
v'v'it v'v'it v'v'it d'v'v'it
queo f'v'v'it v'v'it y f'v'v'it
h'v'v'it v'v'it v'v'it d'v'v'it v'v'it
¡Oh, f'v'v'it lo lo h'v'v'it v'v'it
d'v'v'it v'v'it v'v'it v'v'it v'v'it
no v'v'it v'v'it queo m' d'v'v'it
y no v'v'it h'v'v'it v'v'it lo v'v'it
queo queo d'v'v'it v'v'it v'v'it
v'v'it d'v'v'it lo v'v'it v'v'it
d'v'v'it jo d' f'v'v'it v'v'it
queo f'v'v'it v'v'it v'v'it
queo d'v'v'it v'v'it v'v'it v'v'it
v'v'it lo v'v'it y v'v'it v'v'it
v'v'it v'v'it d'v'v'it v'v'it
al v'v'it v'v'it v'v'it
queo f'v'v'it v'v'it lo v'v'it
v'v'it v'v'it v'v'it v'v'it v'v'it
y d'v'v'it lo v'v'it v'v'it v'v'it
v'v'it v'v'it v'v'it v'v'it v'v'it

Jordà. — haviu de servir-me, ¿què?
 Robert. — Que avans m' haves de servir
 en lo que ja és en veig dir. (Tot a l'entorn)
 Jordà. — Diga, ... jo me fello en ser
 Robert. — Venia ... per pagar y reuyat
 en donar un d'aurat...
 Jordà. — No basta.
 Jth. — ¿Deyent un reuyat en lo numerat?
 Robert. — ¿Per que deu de bona conta
 ¿Què de' través? (E' torna i pendron)
 Jordà. — Per estè cabal.
 Robert. — Donde arà aneu de seguida
 a ball del turó pelat
 y l'au del altre acostat
 ab fuyat que ja amau de
 hi ha allè del corch, feu tres fochs
 Jordà. — ¿Tres fochs s'eu?
 Robert. — De trotes y de trotes
 que fannu ~~comet~~ ~~comet~~
 totas entremiti de rocha.
 Jordà. — ¡Jth! ¿E' per cosa tant veurilla
 tant molins se desconfiar?
 Vaig.
 Robert. — Donchs feute y à cobrar
 terren. Hi, perque perilleds
 Jordà. — que tu m' intalè, on fero
 poma bè que tu hi guanyas
 perque n' acci tu m' arganyas
 avuy sabrà qui n' és (He a en)

SCENO III

Robert, Firo-livo.
 Robert. — ¿E' m' hi va? Hi... Pa hi arriba.
 Firo. — (Fuyant del port)
 ¿Jo ja n' aghi ab l'arbit
 de que n' lo que he veutit.
 Robert. — (Cala y foch) n' ja se n' en porta
 ningú del goig de veuj' amme.
 Firo. — ¿E' n' jo he portat?

Robert. — ¿Pa? (M' espant)
 Firo. — ¡Pa!
 ¿Jo n' he matat per est
 de n' autut y aprofitarme.

SCENO IV

Les mataxos, Furrut.
 Firo. — ¿E' jo, que t' n' conto palla!
 Robert. — ¡Jth! ¿E' en tumba?
 Firo. — ¿Tumba, ¿Tumba,
 ¿Maga! ¿Jo tumba hi collè n'
 ¿Què no? mow noutint lo grolla?
 Mow n' aghi mow faolla
 to cabridat contra y bida
 y... no hi pas mui, tumba hi n' ch
 al ball de la cassera.

SCENO V

Les mataxos, la Jordà.
 Jordà. — Robert.
 Furru. — ¡Jth! ¿Dor? Veniu totas
 com mes serveu m' riuéu.
 Robert. — ¿Dor? ¿entè?
 Firo. — ¿Pa?
 Robert. — ¿Gatojeus
 ¿Jo n' boigs, ¿no n' riaris
 que n' collè de minaytes,
 que n' n' fadi major
 y que n' fudi tona, mow d'at
 despatxant' en per xaraytes?
 Firo. — ¡Diu despatxar!
 Furru. — ¿Qui? ¿Pa a mi?
 Firo. — Si que te fariant tona.
 Furru. — Bah! D'au, m' a questa dona
 tot lo que li han de d'
 y d'at' en, entreu no at' tres.
 Robert. — Hi... t'auu rabi... a vintat.
 ¿Què tot n' feli?

Pobres ¡Oh! Ho qu' hauria afestat
ab tant sacrifici (tant les deu.)

Fura — ja est au corrent; pero encara
perque no pots haver enganat
no tendria allí al dir
basta al peu.

Pobres — ¿allí peu?

Fura — Al peu.
¿Quant que s'agué mo' meu
collant per el que pot ser
y si puja per la corda
o odo fugir... ¿Por qu' no
hi ho proba entafala al cap
a dir ab una llamborda.

Pobres — ¡Oh! heu enganat!

Fura — Hauria o onto
y ho sab en Viciana tot.

Pobres — Baxare.

Fura — ¿a veure si un mot.

Pobres — ¡Oh! si s'agués en collido
y no me'n pensés ab molitat
no m'ho foy (Baxareixi.)

Fura — Papa; au... Deprom
tu; a si aguis per el que foy una
ab la ploma preparat.

Fura — ¿Si s'agués per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una

Fura — ¿Si s'agués per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una

Fura — ¿Si s'agués per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una

Fura — ¿Si s'agués per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una

Fura — ¿Si s'agués per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una
per el que foy una

205
des lo que has dit a la corda,
y ab tot agui s'habon per
ab nos mes que ab l'anovato
des dit lo que no sabas.
(Baxa des l'escala y baxa dels braços
que com marxant foy que
perdon.)

Moh — ¡Mol!
Fura — ¿Qui hi ha?
Mim — ¿Ayfas... Corrons.

Fura — ¿Alguna l'atrent?
Mim — ¿Que passas?
Fura — ¿Si ho ve; les tropes que vas
des cap a atacar l'Alca,
a la montanya, y l'Alca,
ho rebut de que vindra
en Viciana, des reges de
a pendre en Robert ditant
que y fany pensa al moment.

Fura — ¿Que ditant?
Mim — ¡Oh! Anan, ¡que no vides
no vag; a man del costat
ni' pot provar en Viciana!

Moh — ¿Si fill de ma germana...
¡Mol! en eucarreg, al morir.
Fura — ¿Anan... agui en l'entregó.

Mim — ¿Qui dit; si abax del peu?
Fura — ¿Si; com que y tornes a tot
lo vobrix.

Mim — ¡Oh! ¡ho renego!...

Escena 16.

Fura — Lo matorer, Fururat,
Mim — ¿Porqu'...
Fura — ¡Mol!...

Fura — ¿Si; ja ho ve tot
y ho sab una heu quedat.
Valor y serenitat
y crequen seu d'innos un mot.
Fura — Moh.
(¿Las unias?) (¿Part a' Mim.)

